

Leidžia Amerikos Lietuvių
R. Katalikų šv. Juozapo
Darbininkų Sąjunga

366 W. Broadway,
South Boston 27, Mass.

VOL. XXXVI. No. 11.

Redakcijai Tel. SO 8-6608

PENKTADIENIS (Friday)

VASARIO (February), 9 D., 1951 M.

Administracijai Tel. SO 8-2680

SIX CENTS

Darbininkas

AMERIKOS LIETUVIŲ DARBININKŲ



Gen. MacArthur (dešinėje) ir Gen. Matthew Ridgway susitinka fronto linijose prie Suwon.

Korėjos fronte

Komunistai vėl pasitraukė

Vasario 6 d. kinų komunistai atsitraukė apie 6 mylias nuo savo didžiosios gynybos linijos prieš Seoul miestą, nes negalėjo išlaikyti prieš spaudimą sąjungininkų, kurie priartėjo per 3 mylias nuo Seoul. Sąjungininkų artilerija, lėktuvai ir laivai pylė sviedinių lietu. Komunistai spirdamiesi pasiuntė į kovą 3 rusiškus tankus. Oro žvalgyba pastebėjo į vakarus ir į rytus abipus Seoul keliantis komunistus su papildymais frontui per Han upę.

Seoul apsaudomas

Vasario 7 d. Sąjungininkų pajėgos vėl pastūmė 4 mylias į šiaurę ir jau pradėjo apšaudyti tankų ir kitais ginklais Seoul miestą. Vakaru frontu pėstininkai du kartu pavartojo durtuvus prieš komunistus, puolancius su rusiškais rankinėmis granatomis. Priešo nuostoliai užmuštais, sužeistais ir paimtais nelaisvėn buvo apie 4761.

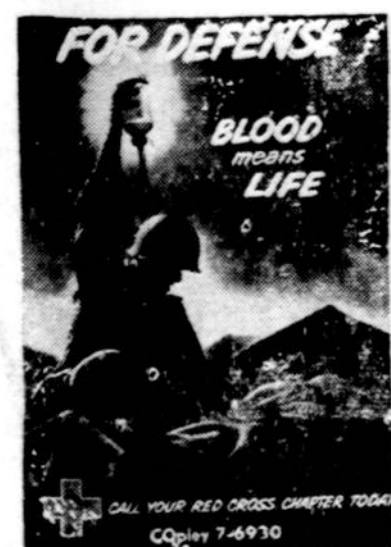
Komunistai telkiasi priešpuoliui

Kinijos komunistai Ichon srityje telkia daugiau kaip 20,000 savo karių priešpuoliui. Vasario 6 d. naktį U. S. oro žvalgyba pastebėjo šiaurės Korėjoje apie 1360 vežimų, judančių į frontą. JAV bombonesiai B-26, F-82 Twin Mustang puolė ir daug vežimų sunaikino. Per Han upę sunaikinus tiltus, komunistams kelia baimės atlydis silpninas užšalusios upės ledą, kuriuo komunistai naudojosi. Jų inžinieriai pradėjo dėti rąstų tiltus ant upės lėdo.

■ Lt. gen. Mathew Ridgway 8-tos armijos vyr. būstinėje korespondentams pareiškė, kad komunistų nuostoliai nuo sausio 25 d. buvo: 100 raudonųjų prieš 1 UN'o kareivį.

■ MacArthur, kaip oficialiniai sluogsniai praneša, pareikalavo Vašingtono, kad Čiankaišeko kariuomenė būtų leista kovoti Korėjoje. Jis yra taip pat nuomonės, kad JAV turėtų paremti ir Čiankaišeko invaziją į Pietinę Kiniją.

■ Švedija sutiko vietoje atsisakiusios Indijos įeiti į Jungtinių Tautų "geros valios komisiją", kuri bandys dar kalbėtis dėl paliaubų su raudonąja Kinija. Kitą narį duoda Iranas, o trečio dar neprikalbina.



● **FABRIKUI REIKALIN.**
GAS PARDAVEJAS — parduoti Charles Chester plačiai žinomiems — Cushion Shoes — Cushion everykus. Pilnas pasirinkimas visai šeimai. Gali dirbti visą laiką ar atliekamu laiku. Dirbant pilną laiką uždirba komiso iki \$25.00 į dieną. Atsišaukite į L. M. Eaton, 683 Atlantic Ave., Room 310, Dept. L-1, Boston, Mass.

Enciklikų metais
DARBININKAS
visų skaitomas.

SKYLA ITALŲ KOMUNISTAI

Roma. — Iš italų komunistų partijos išstojo dar vienas žymus jų lyderis ir buvęs partizanų vadas Dr. Rocco Ciconi. Prieš keletą dienų išstojo iš komunistų partijos ir pasitraukė iš parlamento du atstovai — Valdo Magnani ir Aldo Cucchi. Jie visi trys pareiškė protestą dėl to, kad komunistų partija

pasisakė, kad kovos su visais agresoriais, išskyrus Sovietų Rusiją. Pasitraukusieji reikalavo, kad būtų nutarta kovoti su visais agresoriais, net ir Sovietų Rusija, jeigu ji pulytų.

Italijos komunistų partijos nusistatymas rodo, kas jai vadovauja ir kam ji išduoda savo kraštą.

EUROPA NENORI AUKOTIS

Kongreso atstovas John F. Kennedy, grįžęs iš Europos, pasakė, per radiją kalbą. Jis nurodė, kad studijų reikalais aplankęs Angliją, Prancūziją, Vakarų Vokietiją, Jugoslaviją, Italiją ir Ispaniją. Bendras jo išpūdis yra tas, kad europiečiai yra pavargę nuo praėjusio karo ir nerodo reikiamo pasiaukojimo gintis nuo galimos bolševikų invazijos. Visi jos bijosi, bet atremti ją rengiasi nepatenkinamai.

Jo nuomone, labiausiai santūri ir pavargusi atrodo Anglija. Prancūzija bijo Vokietijos ir kartu nori, kad ji padėtų nuo bolševikų gintis. Prancūzija taip pat bijo, kad Ispanija nebūtų paversta pylimu sulaikyti bolševikus prie Pyrenėjų kalnų.

Kongreso atstovas John F. Kennedy, priešingai

savo tėvui, buvusiam ambasadoriui Joseph P. Kennedy, pabrėžia, kad 200 milijonų žmonių Europoje negalima palikti Stalino malonei. Su tokiomis darbo jėgomis, Europos žaliavomis ir pramone, — jei tai visą bolševiką užimtų, — pasidarytų sunkiai įveikiami ir Amerikai pavojingi. Jis siūlo Europą remti, bet kartu ir reikalauti iš jos pačios daugiau pastangų ir pasiaukojimo.

Fordo darbininkai laimėjo

Vasario 6 d. Valstybės Aukščiausiasis teismas sprendė darbininkų nedarbo šalpos bylą. Ford Motor bendrovės vadovybė, Somerville, dėl trukumo dainų atleido apie 300 darbininkų. Jie nedirbo nuo 1949 m. gegužės 10 iki birželio, kai Michigan Fordo įstaigos darbininkai išėjo į streiką. Bendrovė nesutiko, kad nedirbantiems Somerville įstaigos darbininkams būtų mokama nedarbo pašalpa, nes ir vieni ir kiti priklauso prie tos pačios unijos. Teismas išsprendė darbininkų naudai.

Atmetė Sovietų Sąjungos skundus

Lake Success. — Jungtinių Tautų politinė komisija, kuri sprendė Sovietų Sąjungos įteiktus prieš Ameriką skundus, kad ji užpuolė Formozą bei raudonąją Kiniją ir bombardavo Mandžiūriją, dauguma balsų (50 prieš 5) rasta be pagrindo ir atmesta.

Sovietų Rusija linksta derėtis

Vašington. — Valstybės Departamentas gavo Sovietų Sąjungos naują notą dėl keturių pasitarimų. Sovietai sutinka į pasitarimų dienotvarkę įtraukti ir kitus, ne vien Vokietiją liečiančius klausimus, bet kartu pastebi, kad Tolimųjų Rytų klausimais tarantis turėtų dalyvauti ir komunistinė Kinija. Deryboms vietą numato Paryžių. Tokios pat notos įteiktos Britanijai ir Prancūzijai.

Notoje sovietai daro ir priekaištų vakariečiams. Jie kaltina dėl Vokietijos atginklavimo, gen. D. Eisenhowerio paskyrimo Europos armijos vadu ir buvusių nacių pramoninių išleidimo į laisvę.

Nauja nelaimė New Yorko apylinkėse

Woodbridge, N. J. — Š. m. vasario 6 d., per Užgavėnes, apie 6 val. vak. įvyko nauja šturpi katastrofa New Yorko susisiekimo linijose. Tarp miestinis traukinys, kuris palaiko susisiekimą tarp New Yorko ir New Jersey miestelių, ties Woodbridge nuėjo nuo bėgių. Garvežys apsvirtė kūliais ir paskui save į pakalnę nutraukė 5 vagonus iš 11. Kaikurie iš jų sulindo vienas į kitą arba visaip susiraitė. Tuo tarpu yra jau 80 žuvusiųjų ir apie 500 sužeistų. Traukinys normaliai paimdavo apie 900 keleivių, bet ši kartą dėl geležinkeliečių streiko keleivių buvo žymiai daugiau. Tai sukliudė traukinį laiku sustabdyti. Vairuotojas bandė net tris kartus traukinį sulėtinti, bet tai jam nepavyko.

Katastrofos priežastimi laikomos medinės

pervažos (trestle), kurios čia buvo tik ką padėtos, tiesiant naują kelią, kad daugiau būtų vietos greta vykdomiems darbams. Tas traukinys važiuavo vienas iš pirmųjų. Pervažos atlaikė, bet matyti jos susvyravo ir traukinį išmetė iš vėžių.

Traukinys ėjo perdidele skuba — 50 mylių į valandą, kaip prisipažino sužeistas ir tardomas traukinio vairuotojas Joseph Fitzsimmons. Jis sako, kad nebuvo įspėjimo ženklų. Per pervažą galima buvo važiuoti tik 25 mylių greičiu į valandą.

Si katastrofa New Yorko susisiekimo linijose yra jau trečia vienerių metų bėgyje. Pernai, vasario mėn. 17 d., toks pat traukinys apvirto prie Rockville Centre, Long Island, užmušęs 32 keleivius ir sužeidęs virš 100. Lapkričio mėn. 22 d. įvy-

ko katastrofa prie Queens, Kew Garden; žuvo 79 žmonės ir 300 sužeistų. Trečioji katastrofa aukų skaičiumi yra pati šurpiausia. Už ją buvo didesnė tik 1918 m., kai traukinio nelaimėje žuvo 119 žmonių.

Užsimasė 9 marinai

Eastville, Va. — Transportinis lėktuvas su devyniais mariniais, patekęs į audros verpetą, nukrito ir suduzo. Visa lėktuvo įgula žuvo.

Remingtonas nuteistas

New York. — William W. Remington, buvęs komercinio departamento valdininkas ekonomistas, gavęs į metus \$10,000 algos, federalinio teismo pripažintas kaltu ir nuteistas penkeriems metams kalėjimo ir \$2000 suma teismo išlaidoms padengti. Jis pripažintas kaltas kreivai prisiekinėjęs, kad nebuvo komunistas ir neperdavinėjo slapty dokumentų bolševikų šnipams. Kaltė jo pripažinta tokia pat, kaip Alger Hisso, buvusio valstybės departamento valdininko, kuris atlieka taip pat 5 metų kalėjimo bausmę. Remingtonas pasiūstas į kalėjimą. Jis dar apeiliuosias.

GRIEZTA NOTA SOVIETŲ SAJUNGAI

Washington. — JAV įteikė Sovietų Sąjungai griežtą notą, kurioje reikalaujama tuojau grąžinti 672 laivus ir sumokėti 800 milijonų dolerių už praėjusio karo metu teiktą paramą. Ji buvo Sovietų Rusijai suteikta 11 bilionų dolerių sumai. Nota buvo įteikta po to, kai užkliuvo derybos, kurios dabar vyksta Vašingtone. Sovietai teisinasi, kad laivai yra prastoje padėtyje ir negali būti be pataisymo pristatyti. Tuo tarpu Mas-

kvos laikraščiai įžulijai puola JAV ir vadina jas lupike.

Bolševikams nemalonu prisipažinti, kad ano karo metu JAV jai daug padėjo.

ŠUGLAUSTOS ŽINIOS

▲ JAV ambasadorius Sovietų Sąjungai admiras Alan G. Kirk po dviejų mėnesių atostogų grįžo vėl į Maskvą.

▲ Geležinkelių judėjimas Naujoje Anglijoje yra normalus. Kitose valstybėse dar tebestreikuoja.

▲ Massachusetts General ligoninė paskelbė vajų, norėdama surinkti \$1,400,000 statybai naujo namo slaugėms lavinti.

▲ Mobilizacijos komisijos dabar jau randa 85 procentus vyrų tinkamų karinei tarnybai. Korėjos karo pradžioje dėl sveikatos tepriimdavo tikrai kokius 50 procentų.

▲ Philipp Murray, CIO unijos pirmininkas, susirgo influenza.

▲ JAV priešlėktuvinis batalionas (apie 1000 vyrų) atvyko į Vokietiją ir sustojo Ludwigsburgo kareivinėse, kur iki šiol buvo imigrantų pereinamoji stovykla. Laukiama atvykstant dar antro bataliono.

▲ JAV susitarė su Prancūzija dėl aviacijos bazių Morokoje (šiaurės Afrikoje). Susitarimas pasirašytas dar gruodžio mėn. pradžioje.

▲ Prancūzijos prezidentas Auriol laivu "Ile de France" kovo mėn. 20 d. išplauks į JAV vizituoti prezidento Trumano.

▲ Prancūzijos iš JAV atplaukė jau šimtas laivų, kuriais pristatomi ginklai pagal Atlanto sutartį.

▲ Japonijos vyriausybė areštavo 519 komunistų, priklaususių slaptooms priešvalstybinėms gaujoms. Areštai vykdomi ir toliau.

▲ Švedija pašaukia į karo tarnybą dar 100,000 vyrų, kuriuos apmokys vartoti pačius moderniausius ginklus.

▲ Ernest Reuter, Vakarų Berlyno burmistras, vasario mėn. 21 d. atvyksta aplankyti Amerikos.

▲ Neoficialiai skelbiama, kad paskutiniai atominiai bandymai buvo daromi su naujai parengtais atominiais artilerijos sviediniais ir raketomis. Tuo būdu atominių ginklų galės vartoti ir ne aviacija.

Gavo didelį užsakymą

Quincy, Mass. — Bethlehem Steel laivų statyklos sudarė su laivininkystės departamentu sutartį pastatyti transporto laivų už 41 milijoną dolerių.

Tautos Fondas šaukiasi jūsų paramos

Artėja Vasario 16-oji. Lietuvos istorijoj ji siejama su mūsų tautos pastangomis patikrinti sau laisvę įsijungti į laisvųjų tautų šeimą. Vasario 16-tosios aktas reiškė mūsų atkaklį kovotą laimėjimą, žymėjo mūsų ateities tvarkymosi gaires ir darė mus pačius atsakingus už tolimesnius mūsų darbus. Ir tuomet žinojome, kad stojame prieš didelius uždavinius, kuriems tesėsime tik savimi pasitikėdami.

Ziaurus likimas mums skyrė skaudesnius bandymus, kaip galėjome tikėtis. Paskutinis dešimtmėtis virto lietuvių tautai kruvina Golgota. Lietuvių tauta net šurpiais maro ir praieities karų metais nebuvo tjeik nukraujinama, kaip per dabartinę Sovietų vergiją. Pasaulinių įvykių banga vėl mus nubloškė į nelaisvę, kurioje buvome prieš trisdešimt su viršum metų, ir vėl mus stato uždavinį suvienytomis jėgomis, pasišventimu ir nepalaužiamu atkaklumu patikrinti sau laisvę.

Nežiūrint visų patirtų smūgių, nesame palaužti. Kad ir trumpas nepriklausomo gyvenimo laikotarpis, neminint darytų klaidų, sustiprino mūsų brangų įsitikinimą, kad lietuvių tautoje glūdėjo mūsų pačių nežinotos jaunos, kūrybiškos jėgos, kurios leido nugalėti naujakurio sunkumus ir su pavydėtinu veržlumu kūrė tautos ūkinį ir kultūrinį gyvenimą. Nesame palaužti ir dabar, kol tautos kamienas — lietuviškasis kaimas, — prievartaujamas ir niokojamas, tebeprasidėja jaugės kojomis ir siela į gimtąją žemę.

Bet visi mes suprantame esamos padėties tragizmą. Lietuva nuteka krauju, ir to mes, atsidūrę Vakaruose, neprivalome užmiršti nei vienam momentui. Jei ir iki šiol gyvenome skaudžiu netektos Tėvynės ilgesiu, jei ir iki šiol kuo galėdami dėjomės talkininkauti namie kovojantiems ir žudomiems, tai dabartiniu metu turime dešimteriopai sustiprinti mūsų pastangas. Mus skatina tai daryti sunki padėtis krašte, taip pat didėjančių santykių įtempimas tarp demokratinio ir totalinio pasaulių. Su jų lemiamomis imtinėmis yra susijęs ir mūsų likimas.

Penkeri tremties metai, emigracijos sunkumai ir kartu jos viliojį pavojai daug kam mūsų pradeda abejotimais apvilkti tai, kas iki šiol buvo mūsų siekimų svarbiausias tikslas. Dažnas ima jau dvejodamas planuoti savo ateitį svetur, ir Lietuvos laisvinimo uždaviniai pradeda jam netekti esminės savo reikšmės. Laiku susigriebkim, nes turime pagrindo manyti, kad mūsų kovoj artėja jos kritiškiausias momentas.

Artėjas Vasario 16-osios minėjimas tebūnie mums gyvas varduo išverti kovoję iki galo ir ją laimėti. Tebūnie jis mums trimitas, primėnas, kad esame netekę netolimos praieities laimėjimų, kad dėl prarasto esame ir patys atsakomingi ir kad mes esame čia, Vakaruose, tie, nuo kokių pasiryžimo kaip tik dabartiniu metu dalimi pareis Lietuvos ateitis.

Ivykiai žada virsti, lemiamais ir mūsų atečiai. Būkime veikliais jų dalyviais. Dalyvaudami bendrojo demokratinio pasaulio jėgų mobilizacijoj taikai ir tautų laisvei patikrinti, mes kartu turime mobilizuoti mūsų jėgas Lietuvos reikalui. Turime pasiruošti galimiems lemiamiesiems ivykiams. Turime patikrinti laisvinimo kovai vadovaujantiems veiksniams — VLIKui ir Vykdomajai Tarybai — būtinas materialines sąlygas.

Dėl to šių metų Vasario 16-osios minėjimas turi būti ypatingas minėjimas. Tautos Fondo resursai yra kuklūs. Reikia turėti galvą, kad Vadovaujantiems Veiksniams pavestas uždavinys gal teks vykdyti ūmai pasikeitusiose ir pasunkėjusiose sąlygose. Reikia neužmiršti, kad ivykių eigoj gali būti nutrauktas ryšys su mūsų emigracijos atskiromis kolonijomis ir kad mes gal būsime priversti veikti izoliuotai ilgesnį laiką.

Dėl to aukų vajui, minint Vasario 16-ąją, tenka skirti ypatingą dėmesio. Jis turi sudaryti tolimesniai kovai reikalingas lėšų atsargas. Po platųjį pasaulį išblaškytieji Lietuviai, tremtiniai, senieji ir naujieji emigrantai, Tautos Fondo Valdybos vardu kreipius ir Jus su priminimu ir prašymu:

Minėdami vasario 16-ąją dieną ir suprasdami gyvenamojo momento reikšmę, su nuoširdžiu duosimu atlikite savo pareigą kovojantieji Tėvynėi. Gal dar niekuomet jūsų vieninga parama Lietuvai laisvinti nebuvo tiek reikalinga ir veiksminga, kaip šiuo metu.

PROF. J. KAMINSKAS,

Tautos Fondo Valdytojas.

KATALIKŲ SEIMELIS

Federacijos Naujosios Anglijos Apskričio Katalikų Seimelis įvyks sekmadienį, kovo 4 d. 1-mą val. po pietų Nekalto Prasidėjimo Sv. Panelės lietuvių parapijos svetainėje, Windsor St., Cambridge, Mass. Tad Federacijos skyriai ir visos katalikiškos organizacijos, jeigu neišrinkto atstovus į seimelį, prašome išrinkti ir dalyvauti. Maloniai kviečiami visi dvasiškiai ir pasauliečiai skaitlingai dalyvauti šiame svarbiame katalikų seimelyje. Pakviesti įžymūs prelegentai, kurie skaitys įdomias paskaitas. Visiems svarbu žas išgirsti. Tad dalyvauskime seimelyje, nes mūsų katalikams reikia labiau susirūpinti katalikiškais ir tautos reikalais, kai bedievybė ir komunizmas veda aktingą kovą prieš Kristų ir Jo Bažnyčią. Visi stokime į kovą už Kristų ir Jo mokslą. Kuo skaitlingiausiai atvykime į seimelį. Kviečiami ir iš kitų valstybių dalyvauti.

SEIMELIO DIENOTVARKĖ:

1. Seimelio atidarymas malda,
2. Klebono kun. Pr. J. Juskaičio įžanginė kalba,
3. Prezidiumo, rezoliucijų ir kitų komisijų rinkimas,
5. Paskaitos,
6. Rezoliucijos ir sumanymai,
7. Seimelio uždarymas.

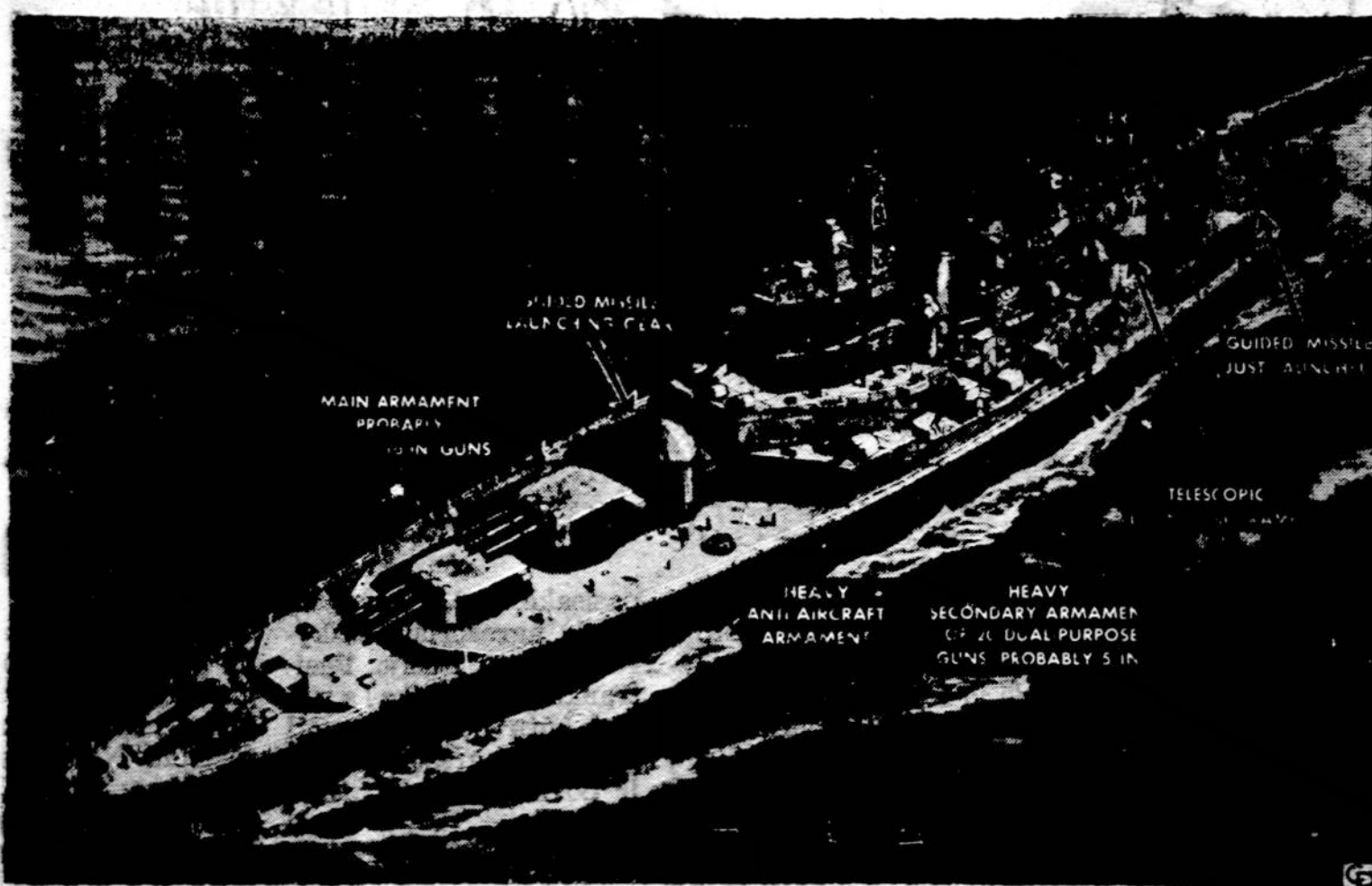
Kun. Pr. Juras, Federacijos Centro narys ir LDS pirmninkas, skaitys paskaitą temā: "Katalikų neveiklumas yra išdavystė", prof. Antanas Vasilauskas skaitys — "Katalikų akcija ir jos būdai". Po paskaitų vyks diskusijos ir paklausimai.

FEDERACIJOS APSKRICIO VALDYBA:

Dvasios vadas Kun. Jonas Vaitiekūnas

Pirmninkas V. J. Kudirka

Raštininkas Jonas Beinoris



Londono laikraščiai, remdamiesi slaptomis žiniomis, raizduoja naujausio tipo Sovietų Sąjungos karo laivą "Sovietki Sojuz". Jis turis 800 pėdų ilgumo, 45,000 tonų talpos, 260,000 arklio jėgos ir galis plaukti 33-35 mazgais į valandą, tad esąs greitesnis už "U.S.S. Iowa" klasės amerikiečių laivus. Laivas apginkluotas 15-16 inčų patrankomis ir prietaisais laidyti raketoms. Laivą padėję statyti vokiečių inžinieriai. Sovietų Sąjunga turinti jau 3 tokius laivus.

Laiškai iš Pakistano

LIETUS

Cia sužinojome, kad Janė, atlikusi paruošimo kursus, bus paskirta į Ravalpindį ligo-ninę, moterų ir vaikų skyriun, kaip vaikų lygų specialistė. Kursai turėjo trukti apie 10 dienų. Tuo laiku pradėjo lietus: pyly be paliovos 3-4 dienas. Vandenyje paplūdo pusė Pakistano. Laikraščiai tik apie potvynius ir jo padarytus nuostolius terasė. Rasė, kad senai buvę tokie potvyniai. Vanduo užliejo kelius, miestus ir miestelius; įsėnė visus tiltus. Nutruko bet koks susisiekimas, išskiriant oru, Lahoros miesto su kitomis vietovėmis. Dalis iš Lahoros miesto paplūdo vandenyje. Karjuomenė turėjo daug rūpesčių sutvarkyti kelius, atstatyti tiltus ir gelbėti nukentėjusius gyventojus. Tai buvo laikas, kai daugiausia būna moskitų šioje apylinkoje. Gyventojai pradėjo sirgti malarija. Savajame suprantama, kas tokiu laiku besirūpins mums.

Kursai pasibaigė. Pranešė mums, kad mūs negali siųsti į Ravalpindį, nes nės susisie-kimo nei traukiniais, nei autobusais. Patarė lauktį ir il-sėtis, o jei nubodu vaikščioti į kinus, ar šokus. Viešbutyje, toje skylėje, gyvenimas bausis ir be to labai brangu. Tik bu-tas ir valgis 10-čiai dienų kainuoja šeimai apie 400 rupijų. Matome, jei ilgai teks būti, tai vėliau porą metų teks mo-

kėti skolas. Keliaime triukšmą, kas negelbsti. Kiekvienas tik prašome sįsti lėktuvais. Nie-nusiųpso ir pataria susirasti pramogų, jeigu nubodu. Zi-nios pasiekia, kad tai greitai nebus sutvarkyti. Nervinamės.

ISPŪDŽIAI LAHOROJE

Retkarčiais nuvažiuojame į miestą, kuris yra už 8 mylių. Miestas gražesnis už kara-chi. Viena gatvė visai padori, kur yra visos didžiosios krau-tuvės. Yra daug gražių namų ir pastatų: universitetas, teis-mo rūmai, pašto rūmais, me-čietės ir nemaža įvairių baž-nyčių, kurių tarpe net trys R. katalikų. Viena katedra su vyskupo rezidencija. Šiaip miestas didžiulis, bet, išsukus iš centrinės gatvės, visur brud-das, smarvė, vjen lūšnos ir tokia pat nešvara kaip ir Ka-rachi. Visos kariuomenės įstaigos ir karininkų gyvena-mieji bungalai yra už miesto gražioose ir švariose kvar-taluose, taip vadinamame "Cantonment". Anglų laikais čia gyvendavo tik anglai. Gatvės ir keliai gražūs. Daug parkų ir žalumo. Čia mažiau žmonių ir jie geriau vjęsi apsi-tenge. Tai daugiausiai tarnau-tojai įvairūs tarnai ir žmonės turį darbo. Dabar viskas čia pamažu nyksta, nebepai pri-žiūrjima ir kas kart mažiau dabojaama švaros, bet dar gražu ir pakenčiama. Matyti, kad anglai čia gražiai ir pato-giai gyveno.

CASSINO DEMOKRATISKO JAUNIMO ATSIŠAUKIMAS

Italų komunistų partijai pri-klausanti nežymi jaunimo grupė išleido atsisaukimą į vi-so pasaulio jaunimą Cassino jaunimo vardu.

Neseniai Cassino demokra-tiškasis jaunimas savo ruož-tu kreipėsi į visą pasaulį, pa-reikšdamas, kad ta visai men-ka Cassino komunistų jauni-mo grupė neturi teisės kalbė-ti to miesto demokratiško jaunimo vardu. Savo atsisau-kime demokratiškoji jaunimo grupė pareiškė "mes protes-

tuojaime prieš netikruosius pacifistus.

Daug iškentėjęs karo metu Cassino jaunimas, kreipėsi į pasaulį, kad būtų daroma vis-kas naujo karo pavojaus iš-vengti. Jie sakė, kad taikai dabar graso tik sovietiškas imperializmas, be jokios ato-dairios pavergiąs tautas. Cas-sino miestas, labai daug nu-kentėjęs praieitojo karo metu, negali leisti lengvu būdu ap-gaudinėti klastingiems taikos spekuliantams.

KATALIKŲ PASAULYJE

• Visoje Pietų Amerikoje pastebėtas didelis dvasinių pašaukimų gausėjimas. Per paskutiniuosius penkerius metus kunigų seminarijų skaičius paaugo 35%. Ši pa-žanga yra vis didėjančio do-mėjimosi religiniu gyvenimu vaisius.

• Jung. Tautų atstovams yra įrengta nauja koplyčia ir susikaupimo salė. Nemaža at-stovų, matydami šių dienų kritišką padėtį, naudojami ko-plyčia malda ir susikaupimui.

• Šv. Oficium kongregacija Vatikane uždraudė visiems kunigams priklausyti Rotary klubui.

• Šio šimtmečio pradžioje Afrikos kontinente buvo iš viso apie 1 milijonas 200 tūkstančių katalikų, kuriuos

daugiausia sudarė italų, pran-cūzų ir ispanų imigrantai. Šiandien katalikų skaičius Af-rikoje pakilo iki 14 milijonų. Tada ten kunigų buvo 1,735, dabar jau yra penkis kartus daugiau. Nežiūrint į tai, Afri-kai grėsia bedieviška kultūra, kuri eina čion su krašto in-dustrializacija ir braunas per spaudą, kiną ir blogą propa-gandą.

• Per paskutinius 13 metų Jung. Amerikos Valstybėse į katalikų tikėjimą perėjo dau-giau kaip milijonas suaugu-siųjų. Šių gražių rezultatų vaisiai — veiklus pasauliečių apaštalavimas, katalikų va-landa per radiją, "Klausimų Dėžutė" ir laiko dvasiai pri-taikinti pastoracijos metodai, kurie duoda galimybės susi-pažinti protestantams ir ki-tiems su katalikų tikėjimo tiesomis.

PAZINTIS SU MISIONIE-RIUMI

Džiaugiamės sužinoję, kad visuose didesniuose miestuose yra bažnyčios. Sužinojome, kad ir "Cantonmente" yra bažny-čia. Artimiausį sekmadienį su-sirandame ją. Išklausom šv. misias. Viskas palengvėja. Su-sipažistam su kunigu. Tai vje-nuolis kapucinas, misionierius. Dar jaunas tik tris metai, kaip šiame krašte, bet jau sirgęs sunkiai maljaria. Jų pareigos sunkios, nes turi lankyti kaimus, skurdžius gy-ventojus įvairiose vietose ir įvairiu laiku. Labai simpatiš-kas. Nupasakoja, kad Raval-pindį yra gražios bažnyčios, daug kunigų, vyskupas ir daug vienuolių moterų, kurios net gražią ir didelę ligoninę turi. Vėliau jis aplankė mus viešbutyje. Išgėrėme kavutę. Nuoširdžiai pasikalbėjome. Papasakojo mums daug įdo-mių dalykų. Davė patarimų.

• 1949 m. Anglijoj katalikų skaičius padidėjo 74,347 as-menim. Iš jų 11,517 yra pe-rėję į katalikybę. Tai viduti-niškai kasmetinis skaičius per pasutiniuosius 20 metų. Ka-talikai dabar Anglijoj sudaro 10% visų gyventojų.

• Katalikų Bažnyčios hie-rarchija anga. Per praėjusius metus metropolinių arkivys-kupų padidėjo nuo 257 iki 262, rezidencinių vyskupų nuo 1,062 paaugo iki 1,074, titu-liarinių vyskupų nuo 798 pa-daugėjo iki 846, apaštališkų prefektų ir abatų iš 56 pakilo iki 62. Sumažėjo nepriklauso-mų misijų iš 11 iki 10.

• Jėzaus Darbininko diena. Prancūzų katalikų laikraštis "Ecclesia" kelia mintį, kad pirmoji gegužės diena būtų paskelbta "Jėzaus Darbininko diena". Laikraštis nurodo, kad jei dabar Kristus gyventų žemėje, Jis tikriausiai būtų kurio nors fabriko darbinin-kas, nes anuo metu dirbo prie varstoto.

• Nuteistas vokiečių katali-kų kunigas. Kun. Arthur Lan-ger iš Saksonijos, Rytų Vo-kietijoje, yra pirmas oficialiai nuteistas 8 metų sunkiųjų darbų kalėjimu. Jis apkaltin-tas, kad jaunimui darė anti-komunistinę įtaką. Kaip ki-taip kunigas galėjo daryti, vykdydamas jam skirtą pa-reigą skelbti Kristaus evan-geliją, kurios komunistai ne-pripažįsta.

TIK NIEKAM NESAKYK!

Kolkoznikas ėjo Volgos ka-nalo pakrante ir pastebėjo, kad kažkas murgdosi po van-deniū. Kol jį ištraukė, jau tas buvo be samonės. Vargšas žūbogelis daug vargo, kol at-gaivino. Atsipeikėjęs sken-duolis jam ir sako:

— Prašyk, ką tikėtai nori, aš tau duosiu. Ar žinai, ką išgelbėjai? Esu Stalinas.

— O kad tave kūr velnias griebtų! — nusikeikė ruske-lis. — Aš prašau tikėtai vieno: niekam nesakyk, kad tave iš vandens ištraukiau.

3 D's for good Dental Health!!

✓ **Dentist**
- See him at least twice a year!

✓ **Dental care**
- brush your teeth after meals!

✓ **Diet**
- eat the right foods with lots of MILK!

NATIONAL DENTAL HEALTH WEEK
Feb. 5-10

Angliškai - Lietuviškas ŽODYNAS

English - Lithuanian Dictionary
Patogaus formato (6x4), kietais audeklo
apdais, 400 pusl.

Kiekvienam yra
būtinai reikalingas
kaip geras kalbos
mokytojas ir patarėjas.
Jūs galite jį gauti
papiginta kaina
tik už \$3.00.

DARBININKAS

366 W. Broadway
So. Boston 27, Mass.

Šiuo siūnčiu \$3.00 ir prašau prisiųsti man Žodyną.

pavardė

adresas

Skaitykite ir Platinkite Jėzaus Širdies Pasiuntinį
"ŽVAIGŽDĖ"

Kaina metams \$2.00. Užsienyje \$2.50

Adresas: "ŽVAIGŽDES" ADMINISTRACIJA
488 E. Seventh St., So. Boston 27, Mass.



THE WORKER

Published Semi-Weekly except holiday weeks, when issued weekly

by

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATED OF LABOR

Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917 authorized on July 12, 1918.

SUBSCRIPTION RATES

	PRENUMERATOS KAINA
Domestic yearly	\$5.00
Domestic once per week yearly	\$3.00
Foreign yearly	\$5.50
Foreign once per week yearly	\$3.50

Užsieny metams \$5.00
Užsieny kart savaitėje metams \$3.60
Užsieny 1 kart sav-tėj metams \$3.50

466 West Broadway, South Boston, Mass.
Telephone: Redakcijai — SO 8-6608; Administracijai — SO 8-2680

Vasario 16-jai artėjant

Netrukus visi po platus pasaulį išlaikyti lietuviai minėsime Lietuvos nepriklausomybės 33-ją sukaktį. Normaliais laikais būtų tai mūsų tautinio džiaugsmo šventė. Mes vertintume Lietuvos Tautos Tarybos 1918 m. vasario 16 akto reikšmę, jo sukeltą kovai, kuriai mes vedame ir kuriančiai ir jaunutės Lietuvos kariuomenės bei Lietuvos šaulių žygius, krauju ir plienų tą akta įgyvendinusius, Amerikos lietuvių neįkainojamą paramą, tiek politinę, tiek medžiaginę, Lietuvos valstybei atsiųsti, sutvirtinti ir gauti didžiųjų valstybių, ypač Jungtinių Amerikos Valstybių, teisinį pripažinimą. Mes minėtume atkaklias lietuvių tautos kovas, diplomatinės ir kitokias, vestas tikslu grąžinti Lietuvai jai teisei priklausiusias žemes rytuose, vakaruose, pietuose ir šiaurėje, ypač jos sostinę ir Nemuno žiotis. Mes pasidžiaugtume turėtais laimėjimais, pasimokytume iš padarytų klaidų ir gautų smūgių, ir sustiprintume ryžtą naujiesiems žygiams.

Tačiau nuo to laiko, kai ir vėl dėl piktų kaimynų klastos sutemo Lietuvos laisvę, lietuvių tauta gyvena viena didžia minti-

mi, vienu didžiu siekimu — išlaisvinti Lietuvos valstybę, atstatyti jos suverenų teisių vykdymą, atstatyti Vasario 16 akto galią. Tada pakeitė mūsų tautos šventės prasmę. Lietuvos nepriklausomybės minėjimo paskirtis šiandien yra su- teikti tai didžiai kovai, kurią mes vedame ir kuriančiai ir jaunutės Lietuvos kariuomenės bei Lietuvos šaulių žygius, krauju ir plienų tą akta įgyvendinusius, Amerikos lietuvių neįkainojamą paramą, tiek politinę, tiek medžiaginę, Lietuvos valstybei atsiųsti, sutvirtinti ir gauti didžiųjų valstybių, ypač Jungtinių Amerikos Valstybių, teisinį pripažinimą. Mes minėtume atkaklias lietuvių tautos kovas, diplomatinės ir kitokias, vestas tikslu grąžinti Lietuvai jai teisei priklausiusias žemes rytuose, vakaruose, pietuose ir šiaurėje, ypač jos sostinę ir Nemuno žiotis. Mes pasidžiaugtume turėtais laimėjimais, pasimokytume iš padarytų klaidų ir gautų smūgių, ir sustiprintume ryžtą naujiesiems žygiams.

Lietuvos likimas yra neatjungiamas Europos ir net viso pasaulio politinio likimo dalis. Jį nulems didžiųjų valstybių jėgų santykis. Bendros pasaulio įvykių raidos mes ne paveikti, ne palenkiti negalime. Bet kai tie įvykiai sudarys prielankias sąlygas Lietuvos valstybei išsilaivinti, mums taip gyvai rūpimi klausimais bus tik iš dalies sprendžiami didžiųjų valstybių kanceliarijose, praktiškai jų sprendimas vyks prie Nemuno, Neris ir prie Kuršių Marių.

Priešindami žiauriam okupanto užmačioms mūsų broliai ir sesės tėvynėje tą kovą jau

Vasario 16 susitelkime
Esame imperialistinės konspiracijos auka

Kartojama tiesa: žmogų atskirsi nuo kitų gyvių iš to, kad jis vienas, vienas iš visų laiko akis pakėlęs į dangaus erdves. Tačiau svetimojo žemėlį tos akys nuo kieto vargo, nuo kovos dėl dienos rūpesčių sunkiai bepajėgia domėtis padangių mėlynėmis. Bent trumpai valandai tad Vasario 16-toji įgalina nusikratyti kasdienybės. Viename šios dienos laisvo lietuvių žvilgsny susitelkia lietuvių tautos tolimoji ir artimoji praeitis, neišiki dabartis su ateities lūkesčiais. Susitelkia viename žvilgsny visas tas mūsų valstybinio gyvenimo bangavimas: galinga valstybė,

paskui jos laisvės netekimas, paskui vėl didžioms pastangoms valstybės atkūrimas ir vėl nelauktas netekimas. Šitas bangavimas rodo tuos pačius mūsų valstybės likimo veiksnius. Tuos pačius tolimojo ir artimojo praity. Gal tuos pačius, kurie lems ir mūsų valstybės praeitį ateity. Būtent, Lietuvos buvimą ar žlugimą lemė a) ypatinga tarptautinė padėtis, b) pačios Lietuvių tautos pastangos ir pajėgumas.

Seniau buvo palankios tarptautinės sąlygos

Senajai Lietuvos valstybei buvo palankios anometo tarptautinės sąlygos: nei iš vienos, nei iš

reikalingos išlaikymui visos eilės mūsų politinių, diplomatinės ir informacinių įstaigų.

Kaip 1918/19 m. Lietuvos vyriausybės, taip šiuo metu dar labiau Lietuvos laisvinimo organų akys su viltimi kreinamos į Ameriką. Žymi mūsų tautos dalis rado čio pastogę, daugelis ir naują tėvynę. Mūsų gausioji išeivija šiame krašte, tiek senesnioji, tiek dabar atvykusioji, nėra nutraukusi ryšių su kraštu, iš kurio ji yra kilusi, nė su tauta, su kuria ją sieja kraujas. Ypač kritiškais mūsų tautai momentais mūsų senesnioji išeivija mokėdavo parodyti jos tikrą meilę Lietuvai. Toks kritiškasis momentas ir vėl artėja. Vargas bus mums, jei ji užklups mus nepasiruošiusius, tinkamai neapsisąrnavusius. Todėl šiais metais Vasario 16 turi būti minima IŠSISUKIMO LAISVINIMUI telkimo šūkiu. (LAIC).

V. Sidzikauskas

kitos pusės ji neturėjo kaimynų — galingų, agresijai pajėgių. — Antra — savo viduje valstybės branduolį turėjo užtenkamai pajėgių — valstybinių atžvilgiu centralizuojamą, ūkinės bei kultūrinės pažangos lydimą. Valstybė irti pradėjo tada, kai pasikeitė tarptautinės sąlygos. Rytuose atsirado slavų jungiantis imperialistiškai juos organizuojanti jėga; kai Vakaruose Europa sukūrė naują, agresingą germaniškąją jėgą. Šito spaudimo iš abiejų pusių, "dviejų frontų" spaudimo, negalėjo atlaikyti Lietuva, kurioje ir iš vidaus prasidėjo irimas, kada valstybė norėta atremti tik vienu socialiniu lūmu, o ne visa tauta, kada tas vadovaujantis luomas norėjo valdyti, būdamas ne krašte tarp savųjų, o iš užsienių, iš svetimųjų tarpo. Tada atėjo valstybės sutemos ir nelaisvė.

Lietuvių tauta parodė užtenkamai drąsos

Valstybę atkurti 1918 m. įgalino tie patys veiksniai. Staiga supalankėjo tarptautinė padėtis: abudu pretendentai į Lietuvą iš pirmojo pasaulinio karo išėjo nualinti, abudu virtę chaosu. Tačiau šitas chaosas grėsė savo griuvėsiuose palaidoti Lietuvą. Gelbėjo antrasis veiksnys — lietuvių tauta turėjo pakankamai valios imtis iniciatyvos savo valstybei atkurti. Ji parodė užtenkamai drąsos paskelbti Vasario 16 akta be okupanto sutikimo ir prieš jo valią. Ji sugėbėjo suorganizuoti realią pajėgą paskelbtai nepriklausomybei apginti. Jos vaikai nepagalėjo tam savo kraujo ir gyvybės, laisvu noru panaikotos.



Prezidentas Trumanas sutinka iš Europos grįžusį gen. D. Eisenhowerį.

"Vaikai eina tėvynės gintų"

Jeigu ne šitas antrasis veiksnys, nieko nebūtų davusios ir patogiausios tarptautinės sąlygos. Dėl to negalime abejingai moti ranka ir sutikti su kai kurių svetimųjų tvirtinimais: "Lietuvos nepriklausomybė tai buvo tik palankių aplinkybių padaras, istorijos žaismo epizodas". Visas tos kovos periodas yra vertas didžio respekto, kaip aktas laisvos valios, pasiaukojimo, ryžtumo. "Vaikai eina tėvynės gintų!" — ne simboliškai, bet visi tiesiogine prasme kalbėjo Vaidžantas. Baisi tauta, kuri savo kūdikius aukoja ant tėvynės aukuro.

Pagarba anam didžiajam heroizmui!

Pasinaudoti anom palankiom sąlygom tik ir galima buvo dėl to, kad tauta buvo tam pasirengusi, pribrendusi. Ją subrandino Aušros - Apšvalgos - Varpo atmosferą. Ji buvo atsistojusi ant paties teisingiausio pagrindo, atsiremusi į visą gyvąją tautą, gyvenančią pačiame krašte, į

dirbančią ir kuriančią tautą.

Po 20 metų laisvo gyvenimo savo valstybės netekom. Ne dėl to, kad būtų nusilpęs antrasis veiksnys. Ne dėl to, kad būtume pasirodę nebepajėgius laisvai gyventi, kad būtume nebemokėję valstybės apginti. Iš to laikotarpio galime sau daug ką prikašioti. Bet dėl nepriklausomybės praradimo negalime sau jokio priekaišto daryti, nei kaltininkų tarp savęs ieškoti. Valstybės netekome dėl tarptautinės padėties, dėl abiejų kaimynų, pakilusių iš chaoso, sustiprėjusių, virtusių agresoriais ir padariusių suokalbį pirmiausia dėl Lenkijos ir Baltijos valstybių. Tai, grynai imperialistinės konspiracijos auka.

J. Brazaitis.

(Bus daugiau)

Geriausia vaikams dovana —
vaikų mėnesinis žurnalas



Kaina: Amerikoje \$3.00; kitur — \$3.50
Pinigus ir užsakymus siųskite:
EGLUTĖ, P. O. Box 22,
Montello Station, Brockton 68, Mass.



Ir kaip tu čia, žmogus, išlaikysi pusiausvyrą, kai esi nustumtas į baudžiauninko — berno rolę. Ir kokia čia gali būti kalba apie viešpatavimą, kai asmeninė laisvė iki negalimumo suvaržyta. Neskaitant oficialaus šnipo, lietuvių komisarų šnipinėja jo artimiausi draugai. Jis puikiai tai žino, nes ir jis pats yra įpareigotas savo draugus šnipinėti. Žodžiu, jis neša tokį pat jungą, kaip pats žemiausias proletaras. O komisaro pareigos — pats juodžiausias ir nedėkingiausias darbas: medžioti "liaudies priešus", už ką jo laukia partizano kulka. Jeigu jos išvengs, tai iš kitos pusės laukia valdžios nemalonė. Bet kokia priekabė gali jo karjerą užbaigti. Jei esi nepakankamai žiaurus, ar nesėkmingai gyvini "revoliucijos laimėjimus", tai esi nebe reikalingas ir eik sau šunų šukuot. Džiaukis, jei neteks pabaigt savo amžių čekos rūsėje — prie sienos... Ir kaip čia ne pyksi, kaip čia ne keiksi!..

Taip nusiteikę trys komisarai veda savo pokalbį. Kiekvienas skaitosi su žodžiais, lyg tarymo metu, nes žodis kodas neatsargus pasisakymas gali atnešti nelaimę. Žodžio pirminybė ir sumanytų nuosprendis priklauso, žinoma, Sliekui, kurio bute jie susirinko. Jis kalbėjo valdišku tonu.

— Tovarščiai, apie liaudies priešų gabenimą Sibirą netenka čia kalbėti. Tai nusprendtas dalykas. Reikia tik prižiūrėti, kad viską būtų tinkamai įvykdyta. Čia to. Vilgėdos pareiga.

— Viskas jau sutvarkyta, — patikrino Vilgėda.

— Labai gerai. Tad apie tai nekalbėsime. Ne tam aš čia jus sukvičiau. Man štai kas rūpi. Mane staciai baimė ima. kai svarstau apie pastaruosius mūsų mieste įvykius. Prieita prie tokių skandalų, kad gėda juos minėti. Ką veikia mūsų policija ir saugumo žvalgyba? Jos panosėje tik vienas banditas išlaisvino areštuotą baltagvardietę, nuginklavo du komunistus ir vieną taip bauriai sužalojo, kad gėda jį pažiūrėti. Prie ko mes priėjome, tovarščiai?

Gūžys su Vilgėda susižvelgė, lyg norėdami pasakyti: o mums kas galvoj?

— Žinomas, tas Sampanovas yra niekšas ir kriminalistas, — kalbėjo toliau Sliekas. — Bet čia ne apie jį eina. Čia paliesta Sovietų tvarka. Tas banditas spygą mums parodė. Ir jau nebe pirmą kartą. Prisimenat, kaip jis su Nachalskiu apsidirbo. Iš pat čekistų panosės jį išviliojo, iškyšdino jam liežuvį ir tarsi kokį pelų maišą nusigabeno į slėptuvę ir ten jį likvidavo. Ir dabar tokią pat metodą panaudojo. Reikia kas nors daryt, tovarščiai.

— Ne kažkokia čia nelaimė, — tarė Gūžys. — Čia asmeninis neapdairumas. Sampanovas nežinojo tos istorijos ir neapsisąugojo.

— Žiopyls, jei nežinojo! — piktai riktėlė Sliekas. — Tas įvykis buvo plačiai paskelbtas ir to bandito išvaizda smulkmeniškai aprašyta. Ir tas idiotas užuot jį nušauti, leidosi į pokalbį. Gerai jam už tokį buržujišką liberalizmą. Tačiau ne Sampanovas mums rūpi. Bėda tame, kad Sovietų pareigūnų gyvybė ant plauko kabo. Dar kartą klausiu: ką policija veikia?

Pažvelgė į Gūžį, lyg laukdamas jo atsakymo. Gūžys tik pečiais patraukė.

— Ką gi aš galiu žinot? Tai ne mano srityje.

— Ne tamtos srityje? — pro dantis prakosė Sliekas. — Tai ne komunisto atsakymas. Tikras komunistas nestumdo nuo savęs atsakomybės. Tokie dalykai visiems privalo rūpėti. Valstybės saugumas to reikalauja.

Gūžys pajuto, kad Sliekas ieško priekabų. Pradėjo nirsti.

— Valstybės saugumas man rūpi ne mažiau kaip tamstai, draugui Vilgėdai, ar bet kokiam padoriam komunistui. Visi mes rūpinamės, planuojam, duodam įsakymus, bet čia klausimas atsiremia į mūsų pavaldinius, kaip jie įsakymus vykdo. Jie vykdo prastai. Geriau arba nenori, arba negali.

— Kaip tai negali? Norinčiam nėra jokių negalimybių.

— Taigi kad yra. Teorija sau, gyvenimas sau.

— Šitaip! — šniokstelėjo Sliekas. Tamsta imiesi pateisint oportunistus ir bailius. Verčiau pasakyktum, kad mūsų pavaldiniai bijo banditų.

— Tai tamsta sakai, ne aš. Bet turiu pripažinti, kad pasakei tikrą tiesą. Taip, eiliniai enkavedistai prisibijo banditų.

— Ką čia prisibijo, jie tiesiog dreba, — netikėtai įsikišo Vilgėda.

Sliekas taip nustebo, kad net išsižiojo. Tik po ilgokos pauzės jis prašė. Jo balsas buvo toks šaltas, kad anodu neramiai susižvelgė.

— Mūsų pokalbis baigtas. Aš niekad nemaniau, kad mano, rodos, geriausi draugai būtų tiek iškrypę iš komunistinės linijos. Labanakt!

Išėjo iš pokalbio, Gūžys su Vilgėda nė žodžio viens kitam nepasakė, tik abudu neskaniai nusispiovė.

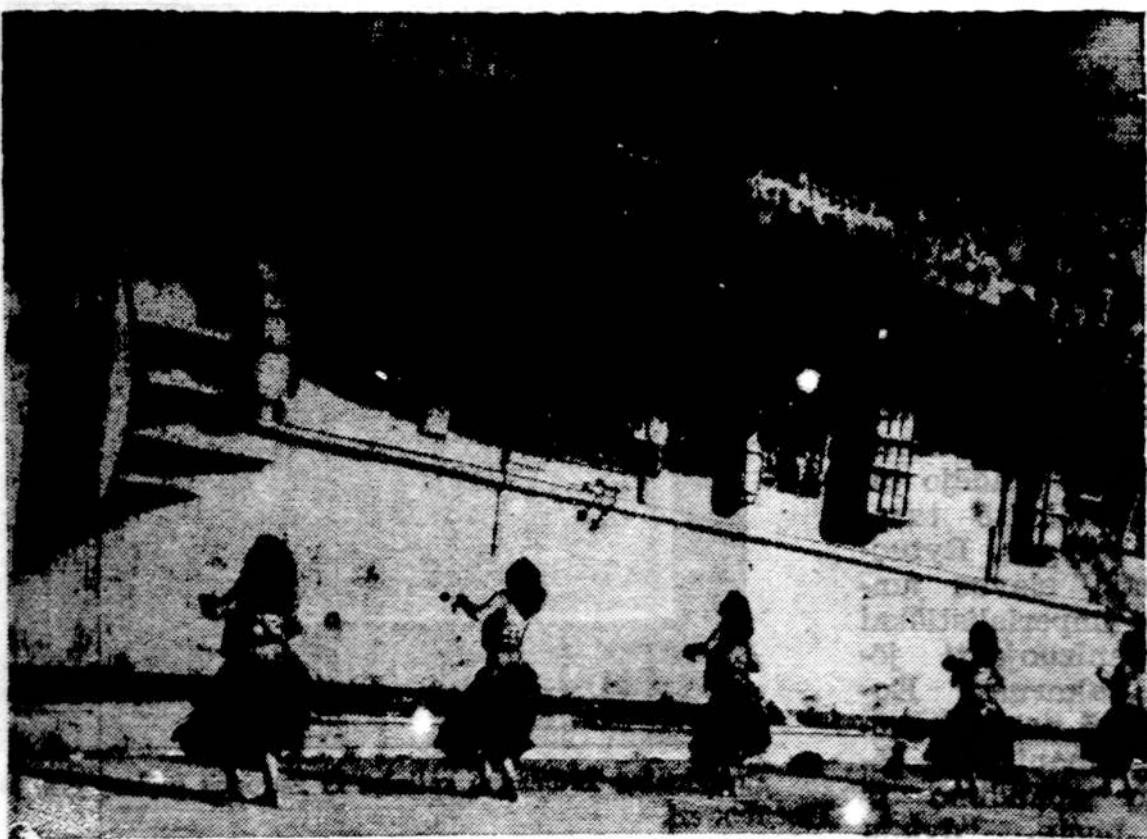
XLIII.

Naktis buvo labai tamsi, bet jiems nesunku pareit namo, nes Gūžys gyveno čia pat, o Vilgėda kiek toliau. Vilgėda buvo neramus. Vilgėda, kaip ir dauguma čekistų, buvo bailys. Į namus vos pora šimtų žingsnių, bet nakties tamsoje eit vienas buvo bangu. Kaip būtų pravartu, kad sargas Ivanas jį pasitiktų, bet vargu tai padarys, nes nežino, kada ponas grįš iš pokalbio. O gal tas padauža kur išsivilkto. Pastaruoju laiku jis pradėjo kažkur vaikiotis. Negerai. Reiks jį smarkiau paspausti. Rodos tai būtų mažmožis, o pernelyg įtemptus nervus dar daugiau suerzina. O šianakt nuotaika visai pakirto Slieko poelgis.

Tas Sliekas tai tikras pykčio ir susigrauzimo kamuolys, visados ieškas priekabių ir daras neįmanomus priekaištus. Iškrūpti iš komunistinės linijos juk tai lygu išdavystei. Drėbti tokį žodį ištikimam komunistui tai toks įžeidimas, kurio negalima veltui praleisti. Bet ką jam padarysi? Šaukt į dvikovą? Sovietijoje tas neleistina. Ir vėl, Sliekas toks bailys, kad į dvikovą jokių būdu nestotų. Pagaliau, ir jis, Vilgėda, kautis ne mėgėjas. Tad galų gale tą įžeidimą prisisiūdėti į kišenę ir drėbėti belaukiant tardymo, nes toks tipas kaip Sliekas gali padaryti formalų apkaltinimą, kad juodu su Gūžiu iškrypo iš komunistinės linijos. Iš tokio fanatiko galima visko tikėtis.

Jis kurį laiką grabaliojosi apie savo buto duris, negalėdamas atitikti spynos. Išsitraukė iš kišenės elektrinę lemputę ir pajuto, kad kažkas suspaudė jo alkūnę.

— Nereik šviesos, ir taip atrakinsi, — kažkas sušnabždėjo jam į ausį, ir stipri ranka atėmė lemputę.



Havajų salų šokėjos pasitinka JAV laivą "Boxer", atplaukusį iš Korėjos pakraščio.

Darbininkai pramonės įmonių valdyje

DR. J. GRINIUS

Dabar kasdien vokiečių laikraščiuose matyti nagrinėjant dvi temas: Vokietijos apginklavimą ir metalurgijos profesinių sąjungų reikalavimus teisę dalyvauti įmonių valdyje. Kadangi ir krikščionių demagogai užtikrinti dirbantiesiems mokratų ir socialdemokratų sluoksniuose rodoma nemaža palankumo metalurgijos darbininkų reikalavimams, rei-

kia manyti, kad parlamentas įstatymu užtikrins dirbantiesiems teisę dalyvauti pramonės įmonių valdyje sprendžiamuoju balsu. Tai būtų vienas labai reikšmingas žingsnis pirmyn, sprendžiant darbo ir kapitalo santykius. Todėl pravartu čia plačiau susipažinti su visa problema ir su pačių įmonių valdymu.

vo pusės nurodo, kad reikalaujama užtikrinti dirbantiesiems teisę dalyvauti įmonių valdyje sprendžiamuoju balsu. Tai būtų vienas labai reikšmingas žingsnis pirmyn, sprendžiant darbo ir kapitalo santykius. Todėl pravartu čia plačiau susipažinti su visa problema ir su pačių įmonių valdymu.

Kas svarbiau: darbas ar kapitalas?

Kiekvienas protingas žmogus supranta, kad didelės įmonės (fabrikai) negali nei atsistoti nei veikti, jei nėra didelės sumos pinigų, atseit kapitalo. Tačiau iš kitos pusės taip pat aišku, kad be daugelio žmonių proto, valios ir rankų, kitaip sakant, be žmonių darbo nei fabrikas nei pinigai gerybių pagaminti negali. Pamonės ir kitokioms įmonėms visada reikalingi du veiksniai — darbas ir kapitalas. Todėl atrodo, kad šios dvi ekonominės jėgos — darbas ir kapitalas — turėtų susiderinti ir veikti drauge. Tačiau gyvenimo praktikoje darbas ir kapitalas dažnai susikerta ir tarp savęs kovoja. Kodėl taip yra?

O gi todėl, kad tie žmonės (pramonininkai), kurie turi fabrikus ir pinigus, vieni patys savo darbu išsiversti negali ir visada savo įmonėms turi samdyti darbininkų. Samdydami darbininkus pramonininkai (kapitalo savininkai) stengiasi, kaip galima mažiau mokėti už darbą, kad pagamintą prekę išvystytų pigesnis, o savininkams pelnas didesnis. Aišku, darbininkai su tuo nenori sutikti. Viena, jie už

savo darbą nori gauti didesnę atlyginimą. Antra, jie žino, kad įmonių savininkams pelnas neša ne tik kapitalas, bet ir darbininkų darbas. Todėl darbininkai stengiasi, kad jų darbas atneštas pelnas eitų ne įmonių savininkams, bet patiesiems darbininkams. Bet kad įmonių duodamą pelną dirbantiesiems galėtų patikrinti, jie nori dalyvauti įmonių valdyje ir pelno paskirstyme.

Tačiau prieš šitokią darbininkų norą dažniausiai pasisako įmonių savininkai. Jie nenori įsileisti dirbančiųjų į įmonių valdymą sakdami, kad darbininkai kėsinais atimti jų kapitalą (įmones, pinigus). Tačiau darbininkai ir jų teises ginantieji sociologai iš sa-

vo pusės nurodo, kad reikalaujama užtikrinti dirbantiesiems teisę dalyvauti įmonių valdyje sprendžiamuoju balsu. Tai būtų vienas labai reikšmingas žingsnis pirmyn, sprendžiant darbo ir kapitalo santykius. Todėl pravartu čia plačiau susipažinti su visa problema ir su pačių įmonių valdymu.

Darbo ir kapitalo santykiai praktikoje

Šitas krikščionių sociologų reikalavimas leisti darbininkams dalyvauti įmonių valdyje sprendžiamuoju balsu yra dar gana naujas. Prieš kokių 20 metų apie šitokią darbo ir kapitalo santykių sprendimą nenorėjo kalbėti nei darbininkai nei įmonių savininkai. Socialistų ir komunistų nuolat įkalbami apie darbo ir kapitalo priešingybę, darbininkai savo teises tenorėjo ginti streikais ir kitokiomis griežtomis priemonėmis. Dalyvavimą įmonių valdyje jie įtarė, kaip naują formą darbininkams apgauti. Įsileisti darbininkus į įmonių valdymą ypač nenorėjo savininkai, nes jie manė, kad dėl to įmonėse prasidės nuolatinė netvarka, bus suvaržyta savininkų iniciatyva ir to pasekoje nukentės įmonės gamyba. Svarbiausia, jie kabinosi už nuosavybės principo, užmiršdami, kad darbininkų darbas yra šventesnė nuosavybė, kurią nemažiau reikia apsaugoti negu kapitalą. Todėl savininkai kalbėjo, kad darbininkų dalyvavimas sprendžiamuoju balsu įmonių valdyje jau yra socializacijos ir įmonių nusavinimo pradžia.

Zinoma, jie viešai nekalbėjo, kad dėl to sumažės jų asmeninis pelnas iš įmonių.

Tačiau neviesi įmonių savininkai buvo tokie akti egoistai. Prancūzijoje prieš II-į pasaulinį karą, kai kurie įmonių savininkai katalikai jau pamėgino laisva valia įsileisti darbininkus į įmonių valdymą ir pelną. Jau tada pasirodė, kad šitoks darbo ir kapitalo santykių tvarkymas duoda gerų vaisių. Nuolatiniai nesuderinimai tarp darbdavių ir darbininkų pradėjo nykti, darbininkų normalinė nuotaika pagerėjo, o medžiagų taupymas ir įmonių našumas ne tik nesumažėjo, bet net padidėjo. Gale metų darbininkai iš įmonės pelno gaudavo papildomą uždarbio sumą, savininkai gaudavo savo pelno dalį, o kitos sumos buvo skiriamos amortizacijai ir įmonių tobulinimui bendru susitarimu.

Po II-jo pasaulinio karo Vokietijoje darbininkų dalyvavimą kai kurių plieno ir vario įmonių valdyje yra įvedę atjantai savo įsakymu Nr. 27. Ir čia praktika parodė, kad šitoks darbo ir kapitalo derinimas davė gerų vaisių tiek

darbininkams, tiek pačioms įmonėms. Pav., Duisburgo vario įmonėse kiekvienas darbininkas praėjusių metų gale gavo papildomą uždarbį, kuris siekė dviejų mėnesių algą. Įmonių akcininkai gavo savo procentus už įdėtą kapitalą, o įmonių gamyba buvo pakilusi 40% palyginus su 1938 metų gamyba. Geresnė mašinų bei darbo įrankių priežiūra ir medžiagų taupymas drauge su pakilusia gamyba lengvai išlygino tą skirtumą, kuris pasidarė dėl papildomo metinio uždarbio išmokėjimo darbininkams. Bet svarbiausia, kad darbininkų moralinė nuotaika pakilo. Darbininkai pasijuto, kad jie įmonėj nebėra tik darbo įrankiai, bet savo darbo savininkai. Jie įmonės nebe laikė savo priešu išnaudotoju, bet darbo bendrininku, su kuriuo, drauge dirbant, pasiekiami geresni vaisiai abiem pusėms.

Tik kadangi lig šiol visos Vokietijos vyriausybė su parlamentu nesiskubino išleisti įstatymą, kuris įvestų darbininkų valdymą visose plieno pramonės įmonėse, o atskiri savininkai net pradėjo daryti priešingų žygių, metalurgijos darbininkų ir angliakasių profesinės sąjungos pagrįsino streiku. Tuo tik norima pagreitinti minimo įstatymo išleidimą. Kad šitoks įstatymas bus išleistas, beveik galima neabejoti, žinant, kad tuo reikalu įstatymų projektus jau yra priėmę kai kurie Landtagai. Tačiau tik neaišku, ko- kio forma darbininkai galės dalyvauti valdyje.

Vis tik malonu girdėti

Baltimoriečiams yra gerai pažįstamas "DRAUGAS", kuris yra vienas iš senesniųjų lietuvių dienraščių Amerikoje. Visus jo bendradarbius, rėmėjus ir skaitytojus pradžiugino maloni žinia, kad Linguaphone Institute New York "Draugą" pripažino pirmąjį lietuvių ir moderniausių lietuvių dienraščiu.

Motelių pasisvečiavimas

Sekmadienį, sausio 28 d., Altoriaus ir Rožančiaus Motelių D-ja turėjo savo metinį susirinkimą ir pasisvečiavimą. D-jos narės skaitlingai dalyvavo popietinėse pamaldose šv. Alfonso bažnyčioje, kur buvo Stebuklingo Medalikėlio Novena ir Rožančius. Pamaldas laikė ir gražų pamokslą pasakė kleb. kun. d-ras Mendelis. Po pamaldų parapijos didžiojoje salėje D-ja apsvartė savo einamuosius reikalus ir jaukiai svečiavosi.

Apdovanotos ir sodalietės

Sekmadienį, vasario 4 d., šv. Alfonso parapijos sodalietės per mokinių pamaldas priėmė bendrai šv. Komuniją. Visos narės, kurios per praėjusių metų bent 10 pirmųjų sekmadienių priėmė šv. Komuniją, buvo apdovanotos kukliomis dovanėlėmis. Visos valdybos narės dar gavo atminimui po gražų Panelės šv. medalikėlių su grandinėle. Pamaldas atlaikė ir dovanas įteikė kleb. kun. d-ras Mendelis. Jis sodalietes gražiai dalyvauti valdyje.

BALTIMORĖS ŽINIOS

pasveikino ir palinkėjo organizacijai augti savo skaičiumi ir stiprėti dvasia, vedančia per gyvenimą tiesiu krikščionišku keliu.

Gavėnės pamaldos

Gavėnia yra maldos ir atgailos laikotarpis. Šv. Alfonso parapijos klebonas kviečia visus lietuvius dalyvauti Gavėnios laikotarpio pamaldose, kad tinkamai būtų pasiręmę sutikti šv. Vėlykas. Gavėnįjį įvedamos dar papildomai šios pamaldos:

Trečiadieniais — 7:30 val. vakare — gaudūs verksmai ir pamokslas; penktadieniais — 3 val. po pietų ir 7:30 val. vakare Kryžiaus Keliai; šeštadieniais — 7:30 val. vakare rožančius ir išpažintis; sekmadieniais — 4 val. po pietų Steb. Medalikėlio Novena ir Kryžiaus Keliai.

Vėlykinės išpažinties laikotarpis yra nuo vasario 11 d. iki gegužės 20 d. Visi lietuviai prašomi šiame laikotarpyje atlikti vėlykinę išpažintį ir įteikti išpažinties lapelius.

Atlikime pareigą

Baltimorės lietuviai džiaugiasi turėdami savo parapiją. Joje visus savo dvasios reikalus atlieka gimtąja kalba. Žinoma, parapijai išlaikyti reikia labai daug lėšų. Lietuviškoji visuomenė pajėgia apmokėti tik mažą dalį būtinų išlaidų. Viena iš stambesniųjų parapijos pajamų suma yra parapijiečių vienkartinis metinis mokestis. Šį mokestį mo-

ka visi turį apmokamą darbą. Mokesčio didumas 5 dol. metams. Įmokėjimas pakvituojamas parapijiečio mokesčių knygutėje, kurią išduoda parapija, gavus pirmąjį įmokėjimą. Įmokėjimo laikotarpis — einamieji metai. Pageidaujama, kad ši pareiga būtų atlikta kiek galint metų pradžioje, nes būtinos parapijos išlaidos turi būti apmokėtos laiku. Todėl visi parapijiečiai klebono yra raginami savo metinį parapijai mokestį sumokėti nedelsiant.

Linksma priešųgavėnė vakarienė

Šv. Alfonso parapija kas metai rengia 3 parapijiečių pramogas, vakarienes. Jų tikslas — pabendrauti ir paremti parapiją svarbesniuose jos darbuose. Paskutinė metinė vakarienė buvo sekmadienį, vasario 4 d. Vakarienės šeimaininkas kleb. kun. d-ras Mendelis visus savo svečius pasitiko ir maloniai priėmė. Svečių buvo daugiau, negu tikėtasi, ir kai kuriems pritrūko net vietų. Visus, kiek vėliau atvykusius, teko vaisingi antroje pamainoje.

Vaisėms pasibaigus, buvo keletą valandų šokiai. Svečiai vakarą praleido pakilioj nuotaikoj. Atrodo, vakarienė be tiesioginio savo tikslo — priešųgavėninio pasivašinimo — dar duos parapijai ir pelno, kuris paskirtas parapijinės mokyklos naujų įrengimų išlaidoms apmokėti.

TAS YRA '51 FORDAS



TAI YRA NAUJAUSIAS FORDAS! Jis yra puikiausias Fordas! Jis yra padarytas metams pirmyn — su 43 "Look Ahead" patobulinimais!

Pavyzdžiui, naujas Automatinis Vaziavimo kontrolis palengvina vaziuojant nelygiais keliais kaip vaziuoti, taip pat ir pašalinant karū. Naujas Key-Turn Starteris startuoja inžiną pasukus ignition raktą — nereikia spausiti guziką ar minti pedalą! Fordo kokybė yra industrijoje labai pagerėjusi.



AUTOMATISKA VAZIAVIMO KONTROLIS
Tai yra visai naujas vaziavimo būdas automatiškai nusistatęs prisitaikant prie kiekvieno kelio su kombinacija "Hydra-Coil". Priešakiniai Spyruokliai, nauja "Variable-Rate" Užpakaliniai Spring Suspension ir nauja "Viscous Control Shock Absorbers".

built for the Years Ahead!

Look at these "Look Ahead" Features

The new Double-Seal King-Size Brakes for safe, dependable, all-weather braking... the Automatic Posture Control that makes any driver more comfortable and safer... a new "Luxury Lounge" Interior with long-life Fordcraft Fabrics. Touch a button and the doors open. Touch a key to the trunk lock and the counterbalanced lid springs open... no handle to turn, no awkward lifting. Inside the car, turn your ignition key and the engine starts. You can have your choice of three advanced transmissions in your new '51 Ford... the Conventional Drive—the Overdrive—and the Fordomatic Drive, the newest, finest and most flexible of all automatic transmissions.

*Optional at extra cost.

See it... "Test Drive" it at your Ford Dealer's

WHEN YOU BUY FOR THE FUTURE... BUY FORD



Majore Sabiha Goccen, turkė, adoptuota dukrė Kemelio Atatürko, buvusio Turkijos diktatoriaus, išvyko kovoti į Korėją.

Dr. Kleistas pasakoja

Vokietijoje pasirodė knyga Dr. Peter Kleist, pavadinta ZWISCHEN HITLER UND STALIN, kurioje aprašoma karo pradžia su Lenkija, Ribbentropo - Molotovo derybos 1939, Hitlerio štabo nusistatymas rytinių tautų atžvilgiu, Ostministerium ir komisariatų veikla Baltijos kraštuose ir kitur. Kritika linksta pripažinti, kad tai viena iš geriausių pokarinių politinio pasipasakojimo knygų Vokietijoje. Knygos dalys buvo perspausdintos kai kurių prancūzų laikraščių. Mes čia atpasakojam ar cituojam kai kurias jos vietas, kurios liečia Lietuvą.

Buvo 1939 metų rugpjūčio mėnuo, kada į Maskvą susilėkė britų ir prancūzų atstovai stengėsi laimėti sutartį su Maskva. Kleistas cituoja Churchillio atsiminimus, kad kiliūs susitarti britams bei prancūzams su Maskva ilgai buvo Lenkijos ir Baltijos valstybių reikalai. "Derybos vis sukosi — kalba Churchillis — apie Lenkijos ir Baltijos valstybių atsakymą nuo Sovietų Sąjungos, kad ji gelbėtų jas nuo Vokietijos". "Pagaliau — pasakoja jau Kleistas — Baltijos valstybės buvo patikėtos Sovietų Sąjungos globai, t. y. Sovietų Sąjunga buvo pripažinta Baltijos valstybes saugojančia galybe visai be jų pačių valios ir žinios; Daladier savo kalboje 1946 m. liepos 13 d. pripažino, kad Prancūzija pritarė rusų reikalavimams. Tik po to sovietai sutikę kalbėtis kariniais reikalais, bet rugpjūčio 14 d. stauga pareikalavę laisvės žygiuoti per Lenkiją, paskui ir per Rumuniją. Lenkija griežtai atsisakiusi praleisti. Prancūzija grąsinusi nutraukti Lenkijos - Prancūzijos Sąjungos sutartį, kad priverstų Lenkiją nusileisti. Rugp. 21 d. nepaisydamas Lenkijos nei Rumunijos norų, Daladier pripažino sovietams laisvę žygiuoti per abidvi šias valstybes, ir Prancūzijos karo att-

che Maskvoje gen. Doumeno buvo pavesta pasirašyti karinę sutartį su sovietais "galimai geriausiom sąlygom" (50p.).

Nors Stalinui buvo paaukotos svetimos teritorijos, bet sutartis nebuvo pasirašyta, nes jos nenorėjo Stalinas. Kodėl? Atsakymą netiesiogiai duoda Churchillis. Jo pasakojimu, kai Stalinas paklausęs prancūzų atstovą, kiek jie duosią divizijų prieš Vokietiją, tas atsakęs — šimtą. Britų atsakymas: dvi, paskiau dar dvi. "O žinot, kiek mes turėsim pastatyti, jeigu karas kils?" — paklausė Stalinas ir nelaukdamas atsakymo patarė: "Daugiau kaip tris šimtus". Partneriai Stalinui buvo per silpni, ir iš jų Stalinas Baltijos kraštų nepirko. Jis pasuko Vokietijos linkui.

Jau rugpjūčio 19 d. Molotovas pasiūlė Berlynui šnekėtis dėl Lenkijos, Baltijos valsty-

Hitlerio planas rytų atžvilgiu

Karo tarp Vokietijos ir Sovietų Sąjungos pradžioje sovietų okupuotų kraštų gyventojų nuotakas Kleistas taip aprašo:

"Jau pat pirmą Kievo paėmimo dieną ten susidarė tautinė Ukrainos vyriausybė, kuri susilaukė entuziastingo gyventojų pritarimo. Lietuvoje susidarė antisovietinė vyriausybė net dieną prieš pasirodant vokiečių priešakiniam daliniam, kuri norėjo toliau tęsti kovą vokiečių pusėje, kad išvaduotų ir apsaugotų savo tėvynę. Lietuvos, Latvijos, Estijos kariuomenės, kurios dar nebuvo sovietų deportuotos, siūlė savo jėgas vokiečių generolam ir prašė ginklų, kad atsiskaitytų su sovietais už tai, ką šios nelaimingos tautos buvo iškenčėjusios per vėlesnius okupacijos metus" (131 p.).

Bet iš vokiečių pusės: "Ukrainiečių tautinė vyriausybė nebuvo pripažinta, nebuvo aprūpinta priemonėmis ir nebuvo pasiūsta "pirmyn",

bių, Suomijos, Balkanų ateities. Hitleris sutiko, ir 1939 m. rugpjūčio 22 d. Ribbentropas išvyko į Maskvą. Toliau apie tuos pasitarimus Kleistas rašo:

"Dėl Lenkijos buvo susitarta labai greitai. Sunkiau buvo praversti ribas srityje Baltijos valstybių, kurias prancūzai su angliais jau buvo visiškai sovietams pardavę. Vokietija laikėsi Dauguvos kaip savo interesų ribos. Stalinas, kuris atvyko tuojau pradėjus pasitarimą su Molotovu, noris kitoj Dauguvos pusėje dar latviškus Kuršo uostus įtraukti į savo interesų sferą. Turis tad fuhreris nusprendė, ar tas nuolaidas galima padaryti" (48 p.).

Kaip žinia, per porą valandų Hitleris atsakė "Ja". Autorius duoda priede jau žinomus slapstus protokolus (1939. 8. 23 ir 9. 29), kuriais Molotovas nuperka iš Ribbentropo Baltijos valstybes.

priešingai ji buvo suimta ir internuota Sachsenhausene. Tik vargais negalais gen. von Roques galėjo apsaugoti nuo tokio pat likimo Lietuvos vyriausybę, bet jis turėjo ją įspėti laikytis ramiai ir vengti bet kokių suvereninio pasireišimo ženklų". (137 p.).

Apie betkurią pastangą įtraukti rytų tautas į bendrą kovą, apie grąžinimą jom pilnos laisvės negalėjo būti ir kalbos, nes Hitleris buvo apsisėtas komplekso niekinti rytų žmogų kaip "Untermenschen" (žemesnį žmogų). Kleistas cituoja Halderio užrašus, kuriuose nužymėtas Hitlerio planas dar iš 1941 m. kovo 30 d. "Būsimoji politinė linija Rusijoje: šiaurės Rusija atitenka Suomijai, protektoratais verčiamos Baltijos valstybės, Ukraina, Gudija" (138 p.). Šitas planas mum paaiškina visą vokiečių politiką Lietuvoje. Nuo jo galima buvo daugiau mažiau nukrypti, bet iš esmės jo peržengti buvo, nevalia.

Emė sidabrinį

Nekrito asara, kai kalėm Kristų.
Ir neverkė minia.
— Tave aš nepažįstu! nepažįstu!
Kas kur pažįsti tu mane?

— Iš tamsaus žvilgsnio tavo, mano vaike,
Iš suteptos širdies.
Kas baimės, kurį žodį tau sulaukė
Prieš gaidystę vidur nakties.

— Iš tavo rankos, kurį kalė vinį.
Iš rankos, kai plakėi.
Iš rankos kuri emė sidabrinį,
Kai tu mane pabučiavai.

Grohn,

49/ gegužė

Rosenbergo ir Kleisto planas

1941 m. liepos 17 d. Alfred Rosenberg, nacionalsocialistų ideologinio apmokymo vedėjas ir partijos užsienių reikalų biuro šefas, buvo paskirtas "ministeriu okupuotoms rytų sritim". Rosenbergo planas buvęs paskirstyti sovietinės Rusijos teritoriją į reichskomisaratus. Reichskomisaratais Ostland, kuris apims Estiją, Latviją, Lietuvą bus prijungtas prie Vokietijos. Ukrainos, Rusijos, Kaukazo komisaratai vėliau bus paversti savarankiškom valstybėmis.

Liepos mėn. pradžioje pasikalbėjime su Rosenbergu Kleistas leidesis su ministru į diskusijas. Pirmiausia dėl paties vardo. Ministerijos vardas, argumentavęs Kleistas, netinkas, nes ministerija negali tvarkyti tų kraštų, kurie pramotomi padaryti savarankiškom valstybėmis. O vietoj "okupuotoms sritims" geriau tiktų "išlaisvintos rytų tautos". Tačiau ir tai būtų nepriimtina — kalbėjęs Kleistas — ta sutelktinė sąvoka, kuri, pvz., Baltijos valstybėse būtų griežtai atmesta. Man rodė, — pasakoja Kleistas — turėjo būti galima iš visų sovietinių sričių, kurios buvo neigiamai traktuojamos, išimti Baltijos valstybes ir vienu mažu pavyzdžiu parodyti protingų metodų tikslumą.

"Nors Baltijos tautos, tra-

karolio XII laikais, atiteko Petro Didžiojo Rusijai, vis dėlto baltiškai vokiškam aukštajam luomui, pasiremiant senom privilegijom, pasisekė atsispirti rusinimo tendencijai ir išlaikyti per 700 metų europines šių kraštų tradicijas. Po 1918 m. suirus europinėm valstybėm, Baltijos tautos gavo savo valstybinę nepriklausomybę ir mokėjo sėkmingai ja naudotis. Jų užsienių politika laikėsi Versalio dėsno — ignoruoti Vokietijos ir Rusijos buvimą, ką jos įrodė iš vienos pusės nusavindamos visus vokiškuosius dvarus, iš kitos pusės drausdamos komunistų partijas. Jom pasisekė savo ūkį išlaikyti sveiką puikiai organizuotų ūkinių bendrovių dėka ir pasiekti europiniais mastais dmesio verto gyvenimo lygmens. Jų antibolševikinis nusistatymas, kuris, kaip ir Suomijoje, sykiu buvo ir antirusiškas, buvo neabejotinas. Jų antivokiški kompleksai akivaizdoje reicho neutralios politikos ir vis stiprėjančių ūkinių mainų su Vokietija pamažu nyko. Baisi patirtis 1940-41 m. bolševikų okupacijoje sustiprino šią eigą ir subrandino supratimą, savo padėties, kuri neleidė išlaikyti iygam nepriklausomą savitą gyvenimą tarp rytų ir vakarų".

(Bus daugiau)

LEONO XIII "RERUM NOVARUM"

DR. KLEMENSAS ZALALIS, O.F.M.

Pabaigoje XIX amžiaus industrijos pagyvėjimas žmonės dar labiau išskyrė į dvi klases: mažumą turtuolių, kurie galėjo naudotis visais patogumais, ir didžiumą darbininkų, kurie niekaip negalėjo suvesti galo su galu. Pasitaikydavo praturtusių gerų žmonių, kurie padėdavo neturtingiems ir išalkusiems. Bet jie vieni negalėjo išmaitinti viso pasaulio. Darbininkų padėtis vis blogėjo diena iš dienos. Revoliucija atrodė neišvengiama, nes darbininkai nebegalėjo ir nenorėjo kęsti nelygybės.

Šviesesni katalikai ieškojo išeities, veikė, bandė, bet padėtis negerėjo. Negalima buvo rasti teisingo susitarimo. Daug kas tada prašė popiežių tarti savo žodį.

Popiežius, gerai pats išstudijavęs to meto socialinius klausimus, atsiklausęs kitų, peržiūrėjęs abiejų pusių reikalavimus ir teises ir remdamasis Kristaus evangelija, 1891 m. gegužės 15 d. išleido encikliką "Rerum Novarum".

Enciklikoje popiežius apgailestauja, kad iš vienos pusės didelė žmonių dalis yra neteisingai laikoma neturte, o iš antros pusės tariaimi nuskriaustųjų užtarėjai, socialistai, darbininkus traukia dar į gilesnę prarają. Leonas XIII niekam nepataikaudamas, o težiūrėdamas teisingumo ir Kristaus mokslo, nurodė ir paskelbė teises ir pareigas, kurių turėtų laikytis turtingieji ir beturčiai, vadinami kapitalistai ir proletarai, darbdaviai ir darbininkai.

Enciklikoje popiežius palietė pačius svarbiausius ir aktualiausius ano meto socialinius klausimus: nuosavybės teisę, socialistų klaidingą jos aiškinimą, žmogaus laisvę naudotis uždirbtomis gerybėmis, valdžios santykius su savo piliečiais ir šeima, turtingųjų ir beturčių nesantaiką turtingųjų pareigą padėti artimui, valstybės pareigą rūpintis visų gerove ir t.t. Popiežius kalba taip pat ir apie darbą, darbo valandų skaičių, apie atlyginimą. O kad viskas eitų sklandžiai, pataria atskirų profesijų žmonėms jungtis į sąjungas, draugijas, rengti specialius suvažiavimus. Užbaigia nurodymadas, kaip tikėjimas gali daug padėti išrišti painius klausimus.



Jonas Budrys

Už Klaipėdos laisvę

JONAS BUDRYS

1922 metų pavasarį pirmą kartą nuvykus į Klaipėdą apsižvalgyti. Teko susipažinti ir su vienu kitu vietiniu veikėju. Nors lietuviai ir skundėsi, kad jų teisės paglemžtos vokiečių naudai, bet minties apie sukilimą dar nebuvo. Rugpjūčio pradžioje pasklido gandai, kad Paryžiuje ruošiamasi prie greito Klaipėdos paskelbimo laisvu miestu. Tada pas vieną kitą drąsesnį kilo mintis, kad žodžiai ir petijcijos nepagelbės: tenka demonstruoti gyventojų norus veiksmais. Vieni išsigando to išsprukusio žodžio, kiti pradėjo rimtai tą svarstyti.

Erdmonas Simonaitis kreipėsi į mane tų drąsesniųjų vardu, klausdamas ar aš nesutikčiau klaipėdiečiams padėti. Sutikau. Atsisakiau nuo visų kitų pareigų ir persikėliau į Klaipėdą. Nuo rugpjūčio mėnesio abu su Erdmonu važinėjome po kraštą, nuo veikėjo pas veikėją, kad juos pažintume, išaiškintume galimybes ir parengtume veikimo planą. Reikalai nėjo nei lengvai, nei sklandžiai. Teko ruoštis su didžiausiu atsargumu. Prancūzų prefektūra turėjo gerą žvalgybą, kurią vedė prityręs buv. rusų pulkininkas Sizych, anksčiau dirbęs Lietuvoje.

Vienintelis žmogus, su kuriuo galėjau atvirai kalbėtis buvo Erdmonas Simonaitis. Turėjau laikytis nuošaliai nuo visų viešų susirinkimų, nes ne tik didesni mitingai, bet ir mažesni grupių pašnekėsiai buvo sekami. Šiaip ar taip gruodžio mėn. viskas buvo paruošta, bet galvą laužėme dėl sukilimo vado.

Sutikdamas padėti broliams klaipėdiečiams turėjau mintį jų karštus norus ir bendrus mūsų tautos

siekimus. Vadovauti ir veikti turėjo vietiniai žmonės. Lietuva jauna, vos pradėjusi savystoviai gyventi, turėjo savų rūpesčių, ypač su kaimynine Lenkija. Nors karo veiksmai ir buvo nutraukti, bet taikos dar nebuvo.

Prašiau Erdmoną nurodyti bent porą kandidatų. Jis nurodė pasiturintį ūkininką, buvusį viršylą, vokiečių okupacijos meto Prienų miestelio komendantą — Budrį. Nuvykome pas jį į svečius. Prie vakarienės išsikalbėjome. Stengiausi jį pažinti. Po vakarienės pasišalinau, o Erdmonas bandė atviriau pasikalbėti. Kalba užtruko porą valandų, bet Erdmonas sugrįžęs pas mane pranešė, kad sutikimo negavo. Sekantį rytą pasikalbėjimas irgi buvo be pasėkmių.

Grįždami į Klaipėdą nutarėme pradėti patys ir paskelbti Budrį vadu. Erd. Simonaitis įtikinėjo, kad dabar jis neryžtingas, bet kai pasiseks, eis su mumis. Aš apsiėmiau būti "pagelbininku".

Per Naujus Metus Erdmonas Simonaitis, Jurgis Bruvelaitis ir aš, pasislėpę vienoje mokykloje, suredagavome "manifestą". A. a. Saulinskis turėjo spaustuvėlę, ir jis su pora pasiryžusių jaunuolių atspausdino. Žodžiu, 1923 m. sausio 5-6, visi pasiruošimai buvo baigti ir turėjome pradėti. Bet ir vėl susvyruota. Viskas pakibo ant plauko. Pagaliau viską nugalėjome ir sausio 11 d. naktį pradėjo paskirtose vietose rinktis pasiryžėliai.

Buvo samprotauta, kad Klaipėdos miestas yra administratyviais centras ir prancūzų įgulos būstinė. Vien tik miesas su apskričių sudaro didesnę pusę krašto gyventojų. Miestas daugiau vokiškas, negu kitos sritys. Tad čia ir nužūrėtas mūsų taikiny. Nei Pagėgių, nei Šilutės apskrityse įguly ar šiaip kokio pasipriešinimo nebuvo laukta. Pagėgiuose nūtariau laikyti porą šimtų vyrų, jie tiek susirinks, kad sukiludytume pagalbą iš Tilžės ar pasireikimą kokių vokiškų patriotinių organizacijų. Šilutei teikiau dar mažiau reikšmės. Svarbiausias karškas uždavinys — apgulti ir paimti Klaipėdos miestą. Tai

daug priklausio ir nuo politikos: nepažeisti be reikalo aliantų autoritetą.

Paėmus miestą, norėjau susisiekti su mūsų numatytu vadu Budrum, gal dabar jis sutiks permirti tas pareigas, bet sužinojau, kad jis sukilimo pradžioje išvyko į Vokietiją, kad išvengtų bet kokių įtarimų. Taip ir teko man iki galo pasilikti Budrį (klaipėdiečiai buvo Budrus, o aš Budrys).

Prancūzų vyriausybė gavusi telegrafu pranešimą apie sukilimą įsakė savo karo attache Varšuvoje, gen. štabo pulkininkui Trousson nuvykti į Klaipėdą ir ištirti padėtį. Lenkija pasisiūlė jį nuvežti savo laivu "Marszalek Pilsudski". Pulkininkas Trousson atvyko miestą jau paėmus. Kai laivas įplaukė į uostą, iš jo buvo paklausta, kieno rankose miestas. Gavęs atsakymą, kad sukilėlių, nesusiėkęs laivo karininkas pasakė: "za puzno" — per vėlu.

Pulkininkas Trousson iš laivo nuvyko pas Petisnę ir tuo panorėjo susisiekti su manim. Kalbėjome pradžioje dalyvaujant Petisnei, vėliau vieni. Jį paklausiau, kaip turiu žiūrėti į Lenkijos laivo pasirodymą. "Tai tik mano ir mano padėjėjo majoro Rougė susisiekimo priemonė — jis tuoj uostą apleis". Vis dėlto nepasitenkinau vien pulk. Trousson pareiškimu. Pasiūčiau Petisnę reikalavimą raštu, kad laivas apleistų uostą, arba mes, sukilėliai, insimės priemonių patys. Jau išsiuntus tą raštą, atėjo iš uosto savanoris Kostas Jurgėla, klausdamas ką daryti. Pavedžiau ir jam perduoti tą reikalavimą laivui betarpiškai. Už pusės valandos Petisnė pats paskambino man telefonu, kad laivas tuoj išplauks, ir po dviejų valandų tikrai išplaukė.

Paėmus kraštą ir miestą, dar toli gražu vargai nepasibaigė. Erdmonas Simonaitis sudarė Direktorią ir pradėjo kraštą valdyti. Jam administracija ne naujas dalykas, bet aplinkybės buvo sunkios. Kiekviena grupė ir pavieniai asmenys norėjo išpausti kuo daugiau. Teko neatstumi ir vokiečių, ypač kai krašto padėtis vien sukilimu buvo legalizuota. Sukili-

mas tik turėjo tikslą suardyti Freistato planus ir atkreipti signatarų dėmesį.

Situacija sudarė ir man daugybę nenumatytų darbų. Keli šimtai savanorių prašėsi paleidžiami namo, nes turis grįžti prie savo normalaus darbo ir šeimų. Mes gi negalėjome likti be jėgos, nes visa, kas laimėta, galėjome prarasti. Visas savanorių grupes suvedžiau į vieną pulką, paskirdamas jam vadovauti atsižymėjusį prefektūros paėmimo savanorį Bajorą.

Sausio 26 d. į Klaipėdą atvyko aliantų — signatarų komisija: pirmininkas prancūzas Clinchant, baronas Aloisi — italas ir Frey — britas. Jos uždavinys buvo, kaip iš jų veiksmų atrodė: ištirti įvykius ir atstatyti tvarką. Lietuva, kaip užinteresuota įvykiais ir šio krašto likimu, atsiuntė savo nepaprastą atstovą Antaną Smetoną, kuris atvyko su patarėju Antanu Merkiu. Aliantų komisija gyventojų akyse norėjo pakelti savo autoritetą ir, nesiskaitydama su įvykiais, vietiniam vokiečių dienraščiui pasiuntė savo atsisaukimą, ragindama gyventojus užsilaikyti ramiai, tai yra ignoruoti sukilėlius ir Krašto Direktorią. Sukilėlių pastatytas miesto komendantas Martynas Lacytis pranešė apie tą jau spausdinamą atsisaukimą. Įsakiau jau surinktą atsisaukimą išbarstyti. Kitą rytą laikraštis išėjo su baltu pirmu puslapiu. Apačioje buvo likę tik trys pavardės. Įdomu, kad vokiečių redaktoriai neprieštaravo ir su šypsena stebėjo, ar sukilėliai išdrįs sulaukyti tą atsisaukimą. Po to net vokiečių akyse sukilėlių autoritetas pakilo, o Aliantų komisijos prestižas nustumo. Gyventojai pradėjo dar daugiau skaitytis su mumis.

Komisija norėjo ir Lietuvos delegaciją ignoruoti: neatsakė į vizitus ir bendrai išsireiškė, kas čia per misija, kam ji reikalinga. Ir tas klausimas buvo sutvarkytas tarp Kauno ir Paryžiaus. Komisija gavo pareikymą — revizituoti. (bus daugiau)

Jei du kvoterius į mėnesį atidėtum, gautum
DARBININKĄ
du kartus į savaitę ir dar doleris liktų.

Jonas Budrys, Klaipėdos sukilėlių vadas, dabar Generalinis Lietuvos Konsulas New Yorke, šią pasiskaitė skaitė Brooklyne š. m. sausio mėn. 28 d. minint Klaipėdos sukilimo sukaktį.



Amerikos Lietuvių ŽIDINIUIOSE

TAUTINIO SOLIDARUMO ĮNAŠŲ REIKALŲ PRANEŠIMAS

Waterbury, Conn.

Waterburio ir jo apylinkių tremtinių pr. metų rugsėjo m. 24 d. susirinkime vienbalsiai buvo nutarta visiems tremtiniams savanoriškai apsidėti tautinio solidarumo įnašais (Lietuvos vadavimo ir kultūriniams reikalams) nuo pr. m. spalio mėn. 1 d.

Susirinkime buvo nutarta siūlyti uždribantiems tremtiniams apsidėti bent po 50 ct. per mėnesį, o kitiems ir vaikams — bent po 10 ct. per mėnesį.

Vėliau buvo sudaryta Tautinio Solidarumo įnašams Rinkti Komisija, kuri, talkininkaujama kelių šiam reikalui atsidėjusių lietuvių moterų, tautinio solidarumo įnašų rinkimo darbą vykdė už 1950 m. paskutinį ketvirtį ir tebevykdė už 1951 m. pirmąjį ketvirtį.

Tremtiniai, kurie sužinojo apie tautinio solidarumo įnašų rinkimą ir kurie turėjo progą įnašus įteikti, šias bendruomenines prievoles gražiai atliko už 1950 m. Nėra abejonės, kad šią menkutę, bet labai svarbią, prievolę Lietuvos vadavimo kovai remti ir lietuvių išlaisvinimo reikalams kiekvienas tremtinys mielai atliko.

Lietuvos vadavimo reikalams skiriama tautinio solidarumo įnašų dalis per Waterburio ALTą iškilmingai visų tremtinių vardu bus įnešta minint Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo (II. 16) sukakties paminėjimą š. m. vasario mėn. 18 d. Waterburyje.

Svarbu, jog tremtinių įnešama Lietuvos išlaisvinimo reikalams dalis nebūtų menka. Todėl visi tremtiniai maloniai prašomi:

1. Tautinio Solidarumo įnašams Rinkti Komisijai įteikti savo tautinio solidarumo įnašus už 1951 m. pirmąjį (sausio - kovo mėn.) ketvirtį. 2. kas dar to nepadarė, prašoma tai padaryti komisijai įteikti savo įnašus už 1950 m. (spalio-gruodžio m.) ketvirtį. 3. kas numato dar II. 16 progą duoti ir piniginę auką Lietuvos vadavimo reikalams, aukų rinkimui palengvinti, prašoma savo auką įduoti jau dabar per TSIR Komisiją. Šios aukos su aukotojų sąrašais bus įteiktos Nepriklausomybės šventės minėjimo metu (II. 18).

Už kiekvieną įteiktą sumą Taut. Sol. Įn. R. Komisija ar jos įgalioti asmenys išduoda pakvitavimą.

Įnašus ir vienkartinės aukos priima bet kuriuo laiku TSIR Komisijos nariai ir komisijos bendradarbiai — įnašų rinkėjai.

Kas negali savo įnašų ar aukų įteikti Komisijos nariams ar jos talkininkams, tas prašomas tai nunešti komisijos nariui p. A. Petrauskui į namus, 853 (kieme medinis namas) Bank St., Waterbury. Komisija prašo pasinaudoti sekmdieniu II. 11 d. ir savo prievole įteikti p. A. Petrauskui bute tomis dienomis nuo 9 ligi 13 val. Komisija norėtų, kad visi tautinio solidarumo įnašai ir Nepriklausomybės šventės proga numatytos aukos Komisijai būtų

įteiktos ligi š. m. vasario mėn. 15 d. 20 val. Po to ligi šventės minėjimo Komisija turi sutvarkyti atskaitomybę, sudaryti sąrašus ir k.

Komisija ir Dr. Jos Valdyba yra didžiai dėkinga tiems tremtiniams, kurie jau savo tautinio solidarumo prievoles atliko. Tikimasi, kad greitai tas prievoles atliks ir visi kiti dar nesukubę jų atlikti tremtiniai.

Visi jaučiame, kad pasauliniai įvykiai reikalauja didesnio aktingumo Lietuvos išlaisvinimo reikaluose. Visi taip pat gerai žinome, kad šiam aktingumui išreikšti Lietuvos laisvinimo akcijai vadovaujančieji yra reikalingi pinigai.

Senieji Amerikos lietuviai yra savo dalį įdėję, ir vis dar deda kaip lietuvių kultūri-

niems, taip ir Lietuvos vadavimo reikalams. Visų akys nukreiptos į tremtinius, kad mes, tremtiniai, parodytume savo prievolių supratimą ir savo atsakingumą.

Vasario 16 šventė yra viena didžiausių progų atlikti savo pareigas ir pridėti bent menkutę savo dalį kovai už Lietuvos išlaisvinimą ir už lietuvių išlaisvinimą.

Po Vasario 16 TSIR Komisija paskelbs jau surinktų tautinio solidarumo įnašų ir Nepriklausomybės šventės progą per Komisiją įteiktų aukų apyskaitą.

Tremtinių, tuoj pat įteik savo ir savo šeimos tautinio solidarumo įnašus.

Tremtiniai, apie šias prievoles ir būdu joms atlikti prašė kitiems savo pažįstamiems tremtiniams, kurie gal būt negirdėjo apie tremtinių nutarimus ir nežinojo, kaip tas prievoles atlikti.

Tikima, kad Waterburyje ir jo apylinkėse neliks nė vieno tremtinio, neatlikusio savo nors menkutes dalies bendroje visų lietuvių prievolėje už Lietuvos išlaisvinimą ir lietuvių išlaisvinimą.

Lietuvių Tremtinių Draugijos Valdyba.

LDS veikla

Waterbury, Conn.

Š. m. sausio 27 d. įvyko LDS 5-tos kuopos šokių vakaras, dėl kurio daug pasidarbavo šios rengimo komisijos nariai: Nellia Meškūnas, Stefanija Sapraus, M. Kašėtė, Ona Šmotienė, Magdalena Karinauskienė, Juozas Laudanskas, Antanas Klevas, Juozas Zemaitis, Juozas Jokubauskas, Ona Girdzijauskienė, Vincas Urbonas, Juozas Bernotas, Jonas Girdzijauskas, Antanas Šambaris ir Petras Jokubauskas. 5-tos kuopos valdyba taria širdingą ačiū pasidavusiems nariams.

1951 m. kp. valdyba yra šios sudėtis: pirmininkas Petras Jokubauskas, vicepirmininkė Stefanija Sapranienė, raštininkė Nellia Meškūnas, izdin. Vincas Urbonas, maršalka Antanas Klevas ir kasos globėjai — Zigmas Karalius ir Petras Jokubauskas.

Susirinkimai įvyksta kiekvieną ketvirtą mėnesio sekmdienį 1:30 val. po pietų šv. Juozapo s. mokyklos patalpose. Sausio mėnesį už laikraštį "Darbininką" ir kalendorių sumokėjo \$138.00.

Kat. Federacijos 22-ro sk. valdyba

1951 m. Katalikų Federacijos 22-ro sk. valdybą sudaro: komp. A. J. Aleksis — pirmininkas, Magdalena Karinauskienė, Vaclovas Kuzmickas ir Juozas Muraška vicepirmininkai, Nellia Meškūnas — protokolų raštininkė, Marcelė Andrikytė — finansų sekretorė, Petras Jokubauskas — izdininkas, izdo globėjai — Mary Kašėtė ir Petras Navardauskas, maršalka Juozas Bernotas. Dvasios vadas kaip LDS, taip ir Kat. Federacijos kleb. kun. J. Valantiejus.

Amerikos Lietuvių Tarybos valdyba

Waterburio ALT skyriaus valdybą 1951 m. sudaro: garbės pirmininkas kun. Juozas Valantiejus, pirmininkas A. J. Aleksis, vicepirmininkas Matas, Alena Devenienė ir d-ras J. Colney, protokolo raštininkė Nellia Meškūnas, rekord. raštininkė Marcelė Andrikytė, izdininkė Stefanija Sapranas, finansų raštininkas Petras Jokubauskas, izdo globėjai — Juozas Bernotas, Bronius Dūda, Antanas Sau-

laitis, Antanas Šambaris ir Juozas Zemaitis, maršalka — Jonas Jakštis.

BALF nauja valdyba

Šalpos Fondo valdybą 1951 m. sudaro: pirm. d-ras Jasaitis, vicepirmin. komp. J. A. Aleksis, protokolo raštininkė p. Michealytė ir Elena Devenienė, finansų raštininkė p. Plepienė ir izdininkas Petras Jokubauskas.

Genocido paroda

Nuo vasario 10 d. iki 25 d. įvyks Silas Bronson Library, Grand St., lietuvių genocido paroda, visi kviečiami atsilankyti.

Rodys paveikslus

Vasario 11 d. 7 val. vak. šv. Juozapo parapijos auditorium bus rodomi judomi paveikslai, kuriuos rodyd kun. Jonas Bernatonis. Paveikslai labai įdomūs iš Romos ir Jeruzalės ir kitų šventų vietų. Prašomi waterburiečiai ir iš kitų vietų skaitlingai dalyvauti. Kviečia LDS 5-tos kp. valdyba. Pelnas skiriamas parapijai.

Vasario 16-tos minėjimas

Vasario 18 d. šv. Juozapo parapijos auditoriume. Prašomi visi dalyvauti. Yra pakviesti gabūs kalbėtojai, kurie kalbės apie komunistų pavergtos Lietuvos kančias. Prisidėkime dalyvavimu prie kovos už Lietuvos laisvę.

PAIEŠKOJIMAI

Jono Urbanavičiaus iš Višaičių Rūdos palikimas

Ieškomi giminės arba žinantieji apie Urbanavičius: tėvą Joną, motiną Evą (Paltanavičiūtę), brolių William (Vincą?), seserį Margaretą. Giminės iš motinos pusės: Paltanavičiai Petras, Jonas ir Anna.

Onas Kundrotaitis (Anna Condrat) palikimas

Giminės ar žinantieji apie Jankaičių km., Raseinių ap. gyventojus Kundrotus (Condrat): Karolį, Karolę, Konstanciją, Katrę (Katie), Juzefą (Josephine), Georgie (Jurgis) ir Antaniną prašomi atsiliepti į:

Consulate General of Lithuania
41 West 82nd Street
New York 24, N. Y.

A. A. LDS NARYS ANTANAS ZAUTRA

Nashua, N. H.

Paskiausiomis dienomis mirė veiklus LDS 65-tos kuopos narys Zautra Antanas, gyv. 3 Mason St., Nashua, N. H. Vėlionis buvo 62-jų m. amžiaus. Kilęs iš Lietuvos. Amerikoje pragyveno 43 metus. Per 25 metus dirbo cemento dirbtuvėse. Palaidotas sausio 6 d. iš šv. Kazimiero parapijos bažnyčios, kurios jis buvo per 30 metų ištikimas parapijietis. Priklausė prie šių lietuvių organizacijų: buvo LDS 65 kuopos narys ir jos vicepirmininkas, LRKSA 228-tos kp. izdininkas, šv. Kazimiero pašalpinės draugijos narys ir John Manville Quater Century Club.

Paliko nuliūdusius: žmoną Anelę (Akstinaitę) Zautrienę, sūnų Juozapą ir tris anūkus New Britain, Conn., du bro-

lius — Praną ir Joną Lawrence, Mass.

65-toji kuopa ir nariai reikią gilią užuojautą žmogui Anelėi, sūnui Juozapui ir artimiesiems jų didelio liūdesio valandoje. Lai Dievas juos sušalins šioje valandoje, o vėlionio Antano sielai tesuteikia amžiną ramybę.

LDS Centro valdyba

reikią velionio Antano Zautos žmonai ir sūnui gilią užuojautą jų didžio liūdesio valandoje. Taip pat reikią užuojautą nesenai mirusio savo nario Jono Akulevičiaus žmonai, motinai ir vaikams.

Taip pat reikią "Darbininko" redakcija ir administracija savo ilgamečių skaitytojų a. a. Antano Zautos ir a. a. Jono Akulevičiaus šeimoms jų liūdesio valandose.

NORWOOD, MASS.

Iš Federacijos skyriaus susirinkimo

Sekmdienį, sausio 28 d. įvyko ALRK Federacijos 10-to skyriaus metinis susirinkimas, kuriame buvo plačiai aptarta Lietuvos nepriklausomybės šventės minėjimas. Komisija pranešė, kad yra pakviesti žymūs kalbėtojai. Minėjimas įvyks sekmdienį, vasario 18 d. Buvo išrinkti atstovai iš Federacijos Naujosios Anglijos apskrįčio katalikų seimeli, kuris įvyks kovo 4 dieną, Cambridge, Mass. Ir kitos organizacijos išrinko savo atstovus į seimelį. Tikime, kad iš Norwood bus apie 15, ar gal ir daugiau, atstovų. Atstovais iš Federacijos skyriaus išrinkti: Juozas Nevins, A. F. Kneizys, G. Pazniokas, J. Versiackas, Kazys Šimėnas ir V. J. Kudirka.

Sudaryta komisija būsimojo kunigo A. Kneizio įšventinimo į kunigus proga pagerbimui balandžio 15 d. bankietui surengti. Komisijon įeina: klebonas kun. F. E. Norbutas, kun. A. P. Janiūnas ir Federacijos skyriaus komisija.

Federacijos 10-to skyriaus valdyba

Dvasios vadas kleb. kun. F. E. Norbutas; pirmininkas V. J. Kudirka, vicepirmin. — Ieva Tvaskienė. Buvęs raštininkas K. Kašėta nuo tų pareigų atsisakė. Jo išrinkimui paliktas kitam susirinkimui. Izdininku išrinktas A. Venckus. Buv. pirmininkas J. Versiackas dėl sveikatos iš tų pareigų pasitraukė.

Parapijos apyskaita

Klebonas kun. F. E. Norbutas padarė metinę šv. Jurgio lietuvių parapijos apyskaitą. Iš apyskaitos paaiškėjo, kad parapijos reikalai gerai stovi. Praeitais metais pastatyta du automobiliams garažai, kurie kainavo apie 2000 dol. išmokėta paskutinis 1000 skolos ir dabar parapija jokių skolų neturi. Parapijos izde yra virš 6,000 dol. Žmonės džiaugiasi, kad parapijos būklė gera. Parapija nedidelė: su mažais ir suaugusiais yra tik apie 800 parapijietį. Klebonas kun. F. E. Norbutas parapijos reikalus gerai tvarko. Jam padeda vikaras kun. A. P. Janiūnas.

"Penny Sale"

Parapija rengia gegužės mėn. "Penny Sale". Komisijos pirmininkas kun. A. P. Janiūnas greitai laiku sukvies komisijos susirinkimą.

šv. Vardo draugija

Sekmdienį, kovo 11 dieną eis bendrai prie šv. Komunijos 8 val. rytą per 8 val. šv.

Petronėlė Janulevičienė - Sauseraitė, Pranciškos Sauseraitės dukter, kilusi iš Kretingos, paieško savo dėdės Juozo Sausero gyv. Bostone.

Paieškotojos adresas: Petronėlė Janulevičienė, Caxia Postal 371, Sao Paulo, Brazil.

minti ir Amerikos lietuviai kariai, kurie žuvo gindami pasaulio laisvę ir aukoję savo gyvybę Korėjoje, kododami prieš komunistą, tą didžiausią lietuvių tautos laisvės ir viso pasaulio priešą.

Šia proga klebonas kun. A. E. Gradeckas pasakys pamokslą. šv. Kazimiero parapijos choras, kuriam vadovauja gabus varg. Aug. Roselli, ruošia tai dienai savo choristus giedojimui.

Kviečiam visus lietuvius ir lietuvaiteis gausiai atsilankyti 10-tą val. į tos dienos pamaldas.

Po pietų 3-tą val. parapijos svetainėje įvyks nepaprasta programa paminėjimui mūsų tėvynės nepriklausomybės paskelbimo sukakties. Programa bus labai turininga, nes susidės iš vaidinimų, kurios išpildys naujakurių meninės pajėgos; šv. Kazimiero parapijos choras ir solistė Agota Vokietaitienė išpildys dainų programą. Programoje bus daug surprijų, kurie tikrai užburs atsilankiusius.

Paskaitą skaitys prelegentas A. Pažemecas, ir kalbą pasakys klebonas kun. A. E. Gradeckas. Įėjimas į svetainę visiems nemokamas.

Rengimo komisija kviečia kiekvieną lietuvių ir lietuvaite atsilankyti ir atlikti savo tautinę pareigą. M.

Lietuviai turi gerą vardą

Nashua, N. H.

Šiame Amerikos kampe yra 34,000 gyventojai, kurių tarpe ir lietuvių. Čia lietuvių turi gerą vardą. Iš savo tarpo lietuvių turi teisę B. Degešis, advokatą — Leonardą Veličką ir Alfonsą Raudoną, Dr. Charles Umpą, dantistus — Stasį Bartį ir Julijų Kvartietį. Taip pat daug lietuvių dirba bankų ofisuose ir miesto įstaigose, net keturi yra lietuvių policininkai. Malonu pastebėti, kad visi yra praktikuoją katalikai.

LDS kp. reikią užuojautą

Sausio 24 d. š. m., kaip jau buvo pranešta mirė mūsų LDS 65-tos kuopos narys Jonas Akulevičius, gimęs ir augęs Amerikoje, bet gražiai lietuviškai kalbėjo ir buvo pamėgęs lietuvišką veiklą. Paliko nuliūdusią motiną Teklę Barčiūtę - Akulevičienę, žmoną — Juliją Česnulevičiūtę - Akulevičienę, dukterį Rožytę, 6 m., sūnų Joną, 4 m., du brolius — Walterį, Winston Salem, N. C., ir Julijų Japonijoje.

LDS 65 kuopos valdyba ir nariai reikią gilią užuojautą motinai, žmonai ir vaikams jų gilaus liūdesio valandoje.

Dėkoja

LDS 65-tos kuopos valdyba dėkoja praeito vakarėlio šeiminkams, rengėjams ir aukotojams: pirm. Jonui Tamulioniui ir Onai Skirkevičienėi už supirkimą valgių, o šeiminkams — Teklei Mitchell ir Marijonai Nadežkienei už paruošimą, M. Nadežkienei, T. Mitchell, M. Kasperavičienei, O. Valentukevičienei ir U. Grauslienei už dovanas.

Rūpinasi Federacijos veikla

Kun. Adolfas Vainauskas rūpinasi atgaivinti Federacijos skyrių, kuris anksčiau buvo čia susiorganizavęs, bet neturint veiklių vadų buvo nustojęs veikti.

Y. M.

Moderniškas iliustruotas Pasaulio Lietuvių Magazinas.

LIETUVIŲ DIENOS

Kaina: \$3.00 metams, \$1.50 pusei metų.

Adresas: 9204 S. Broadway, Los Angeles 3, Calif.

IVAIRIS SKELBIMAI

W. J. Chisholm
GRABORIUS
"Asmeniškaš Patarnavimas"
331 Smith St.,
PROVIDENCE, R. I.
Telephone.
Ofiso: Dexter 1-62
Namy: Pl. 6238

Res. SO 8-5961 SO 8-4618

Lithuanian Furniture Co.



MOVERS —
Insured and
Bonded
Local & Long
Distance
Moving

326 - 328 W. Broadway
So. Boston, Mass.

Darbininkas

AMERIKOS LIETUVŲ DARBININKŲ LAIKRAŠTIS



Pasirašė Vasario 16 atsišaukimą
Gubernatorius Paul A. Dever jau pasirašė problemaciją, skelbiančią 1951 m. Vasario 16 kaip Lietuvos Nepriklausomybės dieną visoje Massachusetts valstijoje.

Kun. Pr. Virmauskis
Šv. Petro parapijos klebonas išvyko į ligoninę operacijai, kuri numatoma š. m. vasario mėn. 9 d., penktadienį. Pasimelskime, kad operacija gerai pavyktų.

Kalbės Boston mayoras
Bostono lietuvių ruošiamame iškilmingame Vasario 16 minėjime, kurs įvyks vasario 18 d. 2 val. po pietų So. Boston High School salėje, dalyvaus ir kalbės Bostono miesto mayoras John B. Hynes.

Pasiėks ir Lietuvą
"Crusade for Freedom" komiteto direktorius Frank C. Wright, Jr., atskaidamas kun. Albertui J. Kontautui, šv. Petro lietuvių parapijos vikarui, rašo, kad nuo balandžio 1 d. pradės veikti komiteto naujas ir daug galin-gesnis radijo siūstuvų įsilaiviniui Europos iš imperia-listinio komunizmo. Dabar to komiteto radijo siūstuvus pasiekia kaikiuriuos kraštus už geležinės uždangos šešiomis kalbomis, o nuo balandžio 1 d. bus praplėstas ir pasieks Lietuvą ir kitus Baltijos kraštus. Jis sako: "Mums yra malonu jums užtikrinti, kad Lietuva yra mūsų planuose, mūsų širdyse ir mūsų mintyse. Aš turiu viltį, kad artimoje ateityje tai galėsime įrodyti".

Tremtinės moterims
Š. m. vasario mėn. 10 d. 7 val. vak. salėje po bažnyčia šaukiamas nepaprastai svarbus tremtinių moterų susirinkimas. Prašome visas tremtines moteris dalyvauti.

Tremtinių Ratelio Valdyba.

Nedalyvausime
Teko pastebėti skelbimus, kad viename Nepriklausomybės šventės minėjime Cambridge dalyvaus mano vadovaujama tautinių šokių grupė. Deja, nors kvietimas buvo gautas telefonu, bet sutikimas galutinai nebuvo duotas. Buvo sutarta, kad kvietėjas už kelių dienų dar pasiteiraus. Tuo tarpu pasirodė, kad Cambridge tą patį valandą įvyksta du skirtingi Vasario 16 minėjimai. Tokiai padėčiai esant turimi pranešti, kad Bostono Lietuvių Tautinių šokių grupė Cambridge nei vienam negalės dalyvauti.

O. Ivaškienė.

Gausus atstovų susirinkimas

Vasario 7 d. draugijų atstovai buvo gausiai susirinkę pasitarti Lietuvos Nepriklausomybės minėjimo reikalais. Su dideliu įdomumu išklauskas aktorius H. Kačinsko pranešimas apie ruošiamus programai, istorinius vaizdus, kuriuos parodys jo vedamos dramos studija ir parapijos choras. Tekstą parašė poetas St. Santvaras. Dekoracijas piešia dail. V. Andriusis. Paviekslai užims apie valandą. Vėliau seks kalbos, rezoliucijos. Gabijos choro dainos ir Tautinių šokių grupės šokiai. Rap.

Katalikų knygos savaitė
bus nuo vasario 18 iki 24 d. visame krašte. J. E. arkivyskupas Richard J. Cushing, D. D. ragina visus per tą savaitę susipažinti su katalikiškais knygomis ir taip pat paraginti kitus skaityti geras katalikiškas knygas ir laikraščius.

Nutarė dalyvauti
Didžiausia lietuvių pašalpinė draugija, šv. Jono Ev., savo metiniame susirinkime nutarė dalyvauti su savo vėliava Lietuvos nepriklausomybės iškilmėse ir prisidėti su savo auka.

Iteikė lietuvaitei dovana
Metiniame "American Baltic Society of New England" susirinkime buvo įteiktas gražiai padarytas "Lithuanian Cross" ir Vytis, buvusiai dvejus metus pirmininkei B. Cleveland - Pilypaitei už jos uolų pasidarbavimą, ruošiant Pabaltijo tautų koncertą. Draugijos pirm. pareigas perėmė estas. Rap.

Nori būti policininkais
Apie 1000 veteranų yra padavę prašymus įstoti į Bostono policiją, kuri padidinama ryšium su įvedama penkių dienų darbo savaitė.

Petras Pilka
So. Bostone gyvenęs vienas iš jaunesniosios kartos mūsų poetų neseniai išleido naują eilėraščių rinkinį "Žvaigždžių ieškojimas". Atspausdinta Vokietijoje 100 numeruotų egzempliorių.

Šios dienos "Darbininko" numeryje įdėtas P. Pilkos eilėraštis "Emė sidabrinį", sukurta jam išvykstant iš Vokietijos per Grohn stovyklą į Ameriką, yra paimtas iš minėto lyrikos leidinio.

Ave Maria Valanda
Sekmadienį, vasario 11 d. 5:30 val. p.p. per radijo stotį WMEX — 1510 kilocycles bus duodama programa apie šių laikų airių šventąjį Matt Taibot, kuris iš jaunų dienų, rodos, buvęs nepataisomas alkoholis, metė visiškai gėrės ir po to vedė maldos ir atgailos gyvenimą.

Adv. Jonas Grigalius,

žinomas lietuvių visuomenės veikėjas, Lietuvių Piliečių Draugijos pirmininkas, ALTO Centro Valdybos vicepirmininkas ir LRKSA vicepirmininkas, kaip jau "Darbininke" rašėme, yra paskirtas nariu Metropolitan District Commission penkeriems metams. Šiai komisijai priklauso Mass. valstybės departamentai: Park System, Police Dept., Water Works ir Sewerage Works. Tokiose aukštesiose pareigose lietuvių yra mažai. Adv. Jonas Grigalius naujoms pareigoms prisiekė š. m. sausio mėn. 31 d.

Pagerbė Arkivyskupą

Vasario 6 d. buvo surengtos išleistuvės arkivyskupui Denis E. Hurley, O.M.I., naujai paskirtam Durbano, Natal provincijos, Pietinės Afrikos, arkivyskupui, Copley Plaza viešbutyje, Bostone. Dalyvavo apie 150 artimųjų. Arkivyskupas Hurley yra jauniausias prelatas pasaulyje. Toastmasteriu buvo teisėjas Joseph L. Hurley. Jis įteikė ir dovanas. Arkivyskupas Hurley išvyks ta šeštadienį, vasario 10 d.

Mirė buvęs mayoras

Malcolm E. Nichols, 73 m. amžiaus, gyv. Jamaica Plain. Paliko žmoną, sūnų Clark, dukterį Marjorie ir broį Dexter P. Nichols. Jis buvo respublikonų vadas. Gimęs Portland, Me. geg. 8, 1876.

Iš ketvertukų mirė du

Policininko Roberto ir Helen (McLeod) Allen, gyv. Hyde Park, ketvertukas sumazėjo — mirė dukrelė ir sūnelis. Kita dukrelė taip pat silpna — negali normaliai kvėpuoti.

Dvi valandas vežiojo banditus

"Taxi" vairuotojas Joseph Phillips, 40, gyv. Roxbury, paėmė du vyrus prie Northampton ir Washington Sts., South End. Kiek pavaižiavęs, pajuto, kad vienas jų laiko prie jo kaklo pistoletą. Jų įsakymu jis tuos du vyrus vežiojo dvi valandas. Buvo nutvėžęs į Everett, So. Boston ir kitus miestelius. Kai atvažiavo į Bostoną prie Hemenway ir Haviland gatvių, tai vairuotojui liepė sustoti. Ten iš jo atėmė \$20. Pasipiginavę nuėjo savo keliu.

Diplomai kariams

Massachusetts valstybės atstovų rūmai priėmė bilį, reikalaujant, kad viešos mokyklos išduotų diplomus visiems paskutinių metų mokslo studentams, kurie yra mobilizuoti arba savanoriai įstoja karo tarnybom. Tačiau studentai turi turėti geras pažymius pirmą pusmetį. Bilius perduotas senatui.



Adv. J. Grigalius po prisiekos naujoms pareigoms (iš kairės į dešinę): Gubern. Paul A. Dever, adv. J. Grigalius ir jo žmona Cecilija.

Atsišaukimas į Lietuvius

Padėkime lietuvių jaunimui mokytis ir švietis! Vienintelė laisvėjame pasaulyje lietuviška gimnazija skursta, tačiau visvien atkakliai dirba Vokietijoje. Šioje aukštesniojo mokykloje veikia visos astuonių klasės, pilnos mokinių. Okupacinė britų ir vokiečių valdžia pripažino tai gimnazijai teises, tačiau to nepakanka: reikia materialinės paramos mokinių bendrabučiui išlaikyti, mokytojams paremti ir mokslo priemonėms įsigyti. Šią kilnią pareigą prisiėmė patriotinė lietuvių visuomenė. Tuo reikalu turėjome progos skaityti pranešimų spaudoje, o dabar turime sukrusti ir nuosirdžiai paremti tuos mokinius ir mokytojus, kurie dirba gražesnei lietuvių tautos atečiai, nepaisydami var-

go stovyklinės sąlygos svetimoje šalyje. Nedelskime, kol nepervėlu. Siųskime pinigų ir maisto siuntinius gimnazijos vedėjo adresu: P. Vado-palas, (23) Diepholz, D. P. Lager am Flugplatz, Litauisches Gymnasium, Germany, Britische Zone.

Kam nepatogu siųsti paštą, prašome paduoti auką per Lietuvių Kultūros Rėmėjų Bostone išdaliną p. Aleks. Ivašką, 326 Broadway, So. Boston. Pirmasis lietuvių gimnazijos Diepholze rėmėjas per Liet. Kult. Rėmėjų valdybą yra p. Juozas Kapočius, pasisūlęs mokėti kas mėnuo po 2 dolerius — dvigubą nario mokestį, kad pusė tų pinigų būtų persiunčiama lietuvių gimnazijai Diepholze.

LKR Valdyba.

CAMBRIDGE, MASS.

Vasario 16-tos minėjimas

Sekmadienį, vasario 11 d., 3 val. p.p. Cambridge lietuvių katalikų klubo svetainėje įvyksta Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimas. Bus graži muzikalė programa, vadovaujama p. M. Karbauskio, ir gerų kalbėtojų bei kitokių pamarginimų. 10 val. rytą, N. P. bažnyčioje, bus atšaujami šv. Mišios už žuvusius Lietuvos partizanų ir praitinkintus pamokslas. Visi geros valios lietuviai kviečiami veningai dalyvauti pamaldose už Lietuvą 10 val. rytą N. P. bažnyčioje ir 3 val. p.p. klubo svetainėje, 163 Harvard St. Visi skirkime tą dieną Lietuvos naudai. Pasirodykime kovoje už Lietuvos laisvę veningais.

Sukūrė lietuviškos šeimos židinį

Vasario mėn. 3 d. 4 val. po pietų Cambridge Nekalto Prasiėdimo bažnyčioje prieš kiek laiko susituokė iš tremties atvykę p. Aldona Mongirdienė su p. Vladu Bendiku. A. Mongirdienė iš tremties iškvieta

Mirties bausmės nepanaikina

Mass. valstybės kongresui buvo įteiktas projektas panaikinti mirties bausmę už žmogžudystes. Komisija, svarsčiusi tą projektą, vienbalsiai jį atmėtė.

Sveikinimas

Ponią Aldoną Mongirdienę ir p. Vladą Bendiką, sukūrus lietuvišką šeimą, sveikiname ir linkime saulėto ir džiugaus gyvenimo.

Cambridge Tremtinių Ratelis.

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA

Nuo 11 iki 12 val. vidudienį.

WESX — 1230 kilocycles, Salem, Mass.

Šeštadienį, vasario 10 dieną, 11 valandą rytą, Lietuvių Radio Valandos programa. Iš WESX radio stoties — 1230 kilocycles, Salem, Mass. bus transliuojamos liaudies dainos, muzikos kuriniai, pranešimai, sveikinimai ir kalbos.

Jeigu norite ką nors paskelbti ar pasveikinti, tai siųskite savo pranešimus ir sveikinimus šiuo adresu:

LITHUANIAN RADIO HOUR

366 West Broadway South Boston 27, Mass. Telephone: South Boston 8-6808 arba Norwood 7-1449

Faustas Kirša apie Baltrušaitį

Praėjusį šeštadienį, vasario 3 d., Rašytojų klubo susirinkime Faustas Kirša kalbėjo apie Jurgį Baltrušaitį ir jo poeziją.

Jurgis Baltrušaitis — žymus lietuvių poetas, augęs ir brendęs rusų simbolininkų tarpe. Pirmiausia savo poeziją jis rašė rusų kalba, išleisdamas ten du stambius eilėraščių rinkinius "Žemės Laip-tai" ir "Kalnų Takas". Rusai Jurgio Baltrušaičio poeziją labai palankiai ir aukštai vertino. Nors jis rašė rusiškai — savo dvasia visada buvo lietuvis, o savo kūryba artimas didžiajam mūsų dailininkui M. K. Čiurlioniui. Mokėdamas nemaža svetimų kalbų, J. Baltrušaitis rusams išvertė visą eilę pasaulinių autorių, kaip H. Ibseno, G. D'Annunzio dramas ir kt. Kurį laiką jis buvo Rusų Rašytojų Draugijos pirmininkas. Atgavus Lietuvai laisvę, ilgus metus Jurgis Baltrušaitis buvo Nepr. Lietuvos ministeris Maskvoje, kietai ir ryžtingai ten gin-damas mūsų tėvynės reikalus. Tuo metu pradėjo rašyti lietuviškai. Lietuvių kalba pasirodė du jo eilių rinkiniai — "Ašarų vainikas" ir "Aukuro dūmai" ir poema jaunimui "Žiurkių įkurtuvės". Rašė gražia lietuvių kalba su ryškia panemuničių tarmės įtaka, kurių nepamiršo, nors beveik visą gyvenimą gyveno svetur. Jurgis Baltrušaitis turėjo tamprų ryšių su Vakarų Europos rašytojais, pvz., garsusis italų rašytojas G. Papini buvo jo artimas bičiulis. Tikėtasi, ir tam tikėjimui buvo rimto pagrindo, kad J. Baltrušaitis bus pirmasis lietuvis Nobelio literatūros premijos laureatas. Tačiau kilęs karas ir kaimyninių valstybių groboniškumas Lietuvos siekius ir viltis apvertė aukštyn kojom. Ten jis ir palaidotas. Po jo mirties išleistas jo trečiasis poezijos rinkinys rusų kalba "Pjautuvai ir Lelija". Tą Baltrušaičio eilių knygą poetas Faustas Kirša meistriskai ir su įsijautimu išvertė į lietuvių kalbą. Baltrušaičio šeima ir šiuo metu gyvena Paryžiuje. Jo sūnus Jurgis Baltrušaitis Jr., Sor-

bonos universiteto profesorius, kartais ir Amerikos universitetų kviečiamas skaityti paskaitų, yra veiklus ir samoningas lietuvis patriotas.

Faustas Kirša su Jurgiu Baltrušaičiu buvo artimai pažįstamas, tad jo pranešimas apie didįjį poetą buvo įdomus ir išgyventas. Be to, F. Kirša jautriai paskaitė pluoštą J. Baltrušaičio eilėraščių, kuriuos, kaip minėta, pats išvertė į lietuvių kalbą. Kitų pranešimų šiame Rašytojų Klubo susirinkime nebuvo, atseit, jis buvo grynai literatūrinis, bet gražus ir turin-gas.

NAUJI LEIDINIAI

1. Petras Pilka. **Žvaigždžių ieškojimas**. Lyrika. Tiražas 100 numeruotų egzempliorių. Neparduodama. Išleista 1950 metais. Spausd. Vokietijoje.

2. Simas Sužiedėlis. **Jėzaus Nukryžiuotojo Seserų Kongregacija**. Su Prel. K. Urbonavičiaus pratimais, S. Anunciato, C. J. C. angliškų tekstų ir 220 iliustracijų. Viršelį piešė dail. Jonas Steponavičius. Išleido Jėzaus Nukryžiuotojo Seserų Kongregacija. Brockton, Mass. 1950 — šventieji Metai. 304 pusl.

3. **VYTIS**. Nr. 1. Sausio - January, 1951. Lietuvos Vyčių mėnesinis žurnalas. Redaguoja Dr. Juozas Leimona. Šio numerio turinį sudaro: Pasikalbėjimas su vyčių pirmininku A. Vasiliausku; Naujo "Vyties" redaktoriaus Dr. Juozo Leimono žodis; A. Vaičiulaitis — redaktorius ir rašytojas; L. Valiukas, Naujų kelių beiškant; St. Lušys, Kas tai yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenė; K. R., Paskutinis įspėjimas; Rev. Albert Contons, The challenge of character; Kun. St. Raila, Vyčiai lietuviai; B. Brazdionis, Aš čia — gyva (eil.); Sportas; Oficialus skyrius; Vyčių veikla.

Darbininkas nėra mašina, nėra neprotingas sutvėrimas, su kuriuo darbdavys galėtų elgtis kaip tinkamas.

St. Gruodis, S. J.

Niekad nevėlu užsisakyti mėnesinį religinio — patriotinio turinio laikraštį.

"ŠV. PRANCIŠKAUS VARPELIS",

kuris aplink save yra sutelkęs daug žymių bendradarbių ir kurį šiandien mielai skaito lietuviai pasaulyje.

"ŠV. PRANCIŠKAUS VARPELIS"

leidžia

Tėvai Pranciškonai, Kennebunk Port, Maine
Prenumeratos kaina: metams 2 dol.

Mažos rendos — Mažesnės kainos
Veltui pristatymas — Išsimokėjimui
Ateikite į krautuvę, kurioje
garantuotas sutaupymas.

J. CORONIS & SON
FURNITURE CO.

168 W. Pearl St., Nashua, N. H. Tel. 4008

Patenkino Brocktoniečius

per 50 metų, teikdama anglius ir aliejų.

Parduodame

Ledą—Anglius—Coke—Aliejų—Oil Burnerius

BROCKTON ICE & COAL CO.

27 Lawrence St., Brockton, Mass.
Tel. 189



Geležinkeliečių streikas sulaukė krūvas pašto siuntinių.